

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ชวาล แพร์ทกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีสภา, 2520.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะภาณุจัน. การอ่านและพิจารณาหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2525.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัก, 2528.
- ภัสรา อรุณมีศรี. การพัฒนาแบบวัดความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2533.
- มนีรัตน์ สุกโชติรัตน์. "การอ่านเพื่อความเข้าใจตามชนิดของการอ่าน" เอกสารรายงาน
ความก้าวหน้าทางทักษะการอ่านของโครงการศูนย์การอ่าน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. (อัครสำเนา)
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- รัญจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : ดวงกมล,
2517.
- ศิริรัตน์ นีละคุปต์. "สาระบบจำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจ." จันทร์เกษม
17 (กันยายน-ตุลาคม 2526) : 15-20
- สุจิตรา ศรีนวล. การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการ
อ่าน-การคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญาคุณวุฒิปบัณฑิต
ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

Book

- Baker, Linda and Brown, Ann L. "Metacognitive skill and reading." In Handbook of Reading Research, pp. 353-394. Edited by Pearson P. David and Others. New York: Longman, 1984.
- Ebel, Robert L. Measuring Educational Achievement. Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall, 1965.
- Ferguson, G.A. "Biserial Correlation." In Terrell, Colin D. Educational Psychological Measurement. 42 (1982): 983-986.
- Glass, Gene V. and Stanley, Julian C. Statistical Methods in Education and Psychology. Englewood Cliffs, N.J., Prentice Hall, 1970.
- Goodman, K.S. "Behind the eye: what happen in reading." In Theoretical models and process of reading. Edited by H. Singer & R.B. Ruddel 2nd ed. Newark, Del: International Reading Association, 1976.
- Rumelhart, D.E. "Schemata: The building blocks of cognition." In Theoretical models and process of reading. Edited by H. Singer & R.B. Ruddell 2nd ed. Newark, Del: International Reading Association, 1976.
- Tinker, Miles A. Teacher Elementary Reading. New York: Appleton Century Crofts, Inc., 1952.

Articles

- Beed, Penney L. "Moving learners toward independence : The power of scaffolded instruction." The Reading Teacher 44 (1991) 648-655.
- Brown, Ann L. and Campione, Joseph C. "Psychological Theory and the Study of Learning Disabilities." American psychologist. 10 (1986) 1059-1068.
- Casanave, Pearson C. "Comprehension monitoring in ESL reading: A neglected essential." TESOL Quarterly 22 (June 1988): 283-303.
- Cross, David R. Paris, Scott G. "Developmental and Instructional Analyses of Children's Metacognition and Reading Comprehension." Journal of Educational Psychology 58 (1987) 131-142.
- Dansereau, D.F., et al. "Development and evaluation of a learning strategies training program." Journal of Educational Psychology. 71 (1979) : 64-73.
- Di Vesta, F.J., Hayeard, K.G. & Orlando, V.P. "Developmental trends in monitoring text for comprehension." Child Development 50 (1979) : 97-105.
- Duffy, Gerald G. "Effects of explaining the reasoning associated with using reading strategies," Reading Research Quarterly 22 (1987) : 347-367.
- Ericsson, K.A., & Simon, H.A. "Verbal reports as data." Psychological Review 87 (1980) : 215-251.
- Flavell, John H. Conitive montitoring. In Children's oral communication skills, pp.35-60. Edited by W.P.Dickson. New York : Academic Press, 1981.

- Markman, E.M., & Gorin, L. "Children's ability to adjust their understand for evaluating comprehension." Journal of Educational Psychology 73 (1981) : 320 : 325.
- Myers, M., & Paris, S.G. "Children's metacognitive knowledge about reading." Journal of Educational Psychology 70 (1978) : 680-690.
- Olshavsky, J. "Reading as problem solving : an investigation of strategies." Reading Research Quarterly 12 (1976-1977): 654-674.
- Palincsar, A.S. "The role of dialogue in scaffolded instruction." Educational Psychology 21 (1986) : 73-98.
- Palincsar, A.M., & Brown, A.L. "Reciprocal teaching of Comprehension-fostering and comprehension-monitoring activities." Cognition and Instruction 1 (1984) : 117-175.
- Paris, S.G., Lipson, M.Y., & Wixson, K.K. "Becoming a strategic reader." Contemporary Educational Psychology 8 (1983) 293-316.
- Reyes, Erlinda B. "Training Comprehension Monitoring Skills Utilizing Self-Initiation Questions and Lookback Strategies among Fifth Grade Lessable Comprehension Students," Dissertation Abstracts International. Vol.48 No.4 (October 1987): 822A-823A.

ภาคผนวก ก.

- ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิ
- สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นางจิตรี	วงศ์ธนาวิน	อาจารย์ภาษาไทยโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
2. นางพงษ์จันทร์	ปิ่นรอด	อาจารย์ภาษาไทยโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
3. นางอัญชลี	ปานทอง	อาจารย์ภาษาไทยโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
4. นายทศพล	สังข์คณิตศุ	อาจารย์ภาษาไทยโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
5. นางญานีศา	คอกกุกุลาบ	อาจารย์ภาษาไทยโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
6. นายประทีป	จินจี่	อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
7. นายสมเกียรติ	ทิพย์ทัศน์	อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนีรัตน์	สุภโชติรัตน์	อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- หมายเลข 1 - 4 อาจารย์ภาษาไทยที่ช่วยคัดเลือกนักเรียนที่ด้อยความสามารถในการอ่าน
- หมายเลข 4 - 5 ตรวจสอบแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเข้าใจความ

1.1 การวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ระดับความยาก และประสิทธิภาพของตัววงของข้อสอบแต่ละข้อ

ก. การหาค่าอำนาจจำแนก ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงกับคะแนนรวมจากสูตรเพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (Pearsons Product Moment Correlation Coefficients) ซึ่งมีค่าตรงกับสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล (The point biserial correlation coefficient = r_{pb}) (Ferguson 1976, Guildford and Frucher 1978, quoted in Terrell 1982 : 983)

$$r_{xy} = \frac{\sum_{i=1}^N (X_{ij} - \bar{X}_j) (Y_i - \bar{Y})}{\sqrt{[\sum (X_{ij} - \bar{X}_j)^2][\sum (Y_i - \bar{Y})^2]}}$$

เมื่อ r_{xy}	คือ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment
N	คือ	จำนวนผู้เข้าสอบ
\sum	คือ	เครื่องหมายผลรวม
X_{ij}	คือ	คะแนนของข้อ j ของคนที่ i
\bar{X}_j	คือ	คะแนนเฉลี่ยของข้อ j ของผู้เข้าสอบทุกคน
Y_i	คือ	คะแนนรวมของคนที่ i
\bar{Y}	คือ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบทดสอบทั้งฉบับ

ข. การหาความยาก (Ferguson 1981 : 113) โดยใช้สูตร

$$\text{ระดับความยากของข้อ } i = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบถูกในข้อ } i}{\text{จำนวนผู้เข้าสอบ}}$$

1.2 การคำนวณหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบซึ่งเป็นแบบ
ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน สูตร 20
(Kuder Richardson formula 20)

$$r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum P_i Q_i}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{xx}	คือ	สัมประสิทธิ์ความเที่ยง
n	คือ	จำนวนข้อสอบ
P_i	คือ	สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบที่ i ได้ถูกต้อง
Q_i	คือ	$1 - P_i$
$P_i Q_i$	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนข้อสอบข้อ i โคนใช้ระบบให้คะแนน ถูก ให้ 1 ผิดให้ 0
\sum	คือ	เครื่องหมายผลบวก
S_x^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบทั้งฉบับ คือ $(x_i - \bar{x})^2 / n$
\bar{x}	คือ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบทั้งฉบับ

(Ebel 1965 : 318-319)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

$$2.1.1 \quad \bar{x} = \frac{\sum x_i}{N}$$

$$2.1.2 \quad S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{N-1}}$$

$$2.1.3 \quad S_x^2 = \frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{N-1}$$

เมื่อ \bar{x}	คือ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง
x_i	คือ	คะแนนรวมของคนที่
S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
S^2_x	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง
N	คือ	จำนวนผู้เข้าสอบ

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจ ความระหวางกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่านโดยการแลกเปลี่ยนบทบาทและ กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่าน ใช้การเปรียบเทียบด้วยสถิติ

t - test (Glass & Stanley 1979 : 295-297)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ \bar{x}_1	คือ	คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านเข้าใจความของกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่านโดยการแลกเปลี่ยนบทบาท
\bar{x}_2	คือ	คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านเข้าใจความกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่าน
n_1	คือ	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
n_2	คือ	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม
S_1^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความของกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่านโดยการแลกเปลี่ยนบทบาท
S_2^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่าน

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจ ความของกลุ่ทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกและคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึก ใช้การเปรียบเทียบด้วยสถิติ t-test (Glass & Stanley 1970 : 297-300)

$$t = \frac{\bar{d}}{\frac{sd}{\sqrt{n}}}$$

$$\text{เมื่อ } \bar{d} = \sum_{i=1}^n (x_{i1} - x_{i2}) / n = \sum_{i=1}^n d_i / n$$

คือ ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกและคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึก

d_i คือ ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบก่อนการฝึกและคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึกของคนที่ i

$$\text{เมื่อ } sd = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (d_i - \bar{d})^2}{n-1}}$$

คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความ ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกและคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึก

n คือ จำนวนคนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

x_{i1} และ x_{i2} คือ คะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความจากการทดสอบก่อนการฝึกและหลังการฝึก ของคนที่ i ตามลำดับ

ภาคผนวก ข.

- แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ
ฉบับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการฝึก
- แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ
ฉบับที่ใช้ในการทดสอบหลังการฝึก
- แบบฝึกอ่าน
- ตัวอย่างการฝึก และการวิเคราะห์
- แบบบันทึกพฤติกรรม การตั้งคำถาม การสรุปความ การทำความเข้าใจให้ชัดเจน และการคาดคะเนเหตุการณ์
- ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการการตั้งคำถาม การสรุปความ การทำความเข้าใจให้ชัดเจน การคาดคะเนเหตุการณ์ของนักเรียน ในการเป็นผู้นำครั้งแรกและครั้งหลัง
- ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความหลังการ ทดลองในแต่ละครั้งของกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่าน โดยการแลกเปลี่ยนบทบาท
- ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความหลังการ ทดลองครั้งที่ 1

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ

ฉบับที่ 1

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-4

เด็กฝรั่งนั้นตรงข้ามกับเด็กไทย เช่น เด็กไทยมีของเล่นอะไรก็เล่นกันทั้งชั้น มีสมุดเล่มหนึ่งและเห็นเพื่อนไม่มีกระดาษก็ฉีกแบ่งให้กันไปเขียน คนนั้นเอาไปคนนั้นเอาไป มีหนังสือเรียนเล่มเดียวก็โยนให้กันทั่วห้อง มีหมึกขวดเดียวก็ใช้กันทั่วห้องเรียน แต่เด็กฝรั่งนั้นตรงกันข้าม ถ้าวันไหนหมึกเราหมด เราจะขอหมึกเขาหน่อยเขาก็ไม่ให้ จะต้องบอกว่าขอยืมแล้วพรุ่งนี้เราเอาขวดหมึกไป และส่งขวดหมึกให้บอกเขาว่าเมื่อวานใช้หมึกเขา เขาก็ทำหน้าเฉย ๆ และเอาปากกาจิ้มคูดหมึกไปจากเรา คล้าย ๆ กับเป็นการใช้หนี้กัน ที่คิดว่าจะเอาอะไรของใครไปเปล่านั้นไม่มี ผมเคยกระดาษหมดต้องขอยืมเขา แต่พอถึงคราวเขากระดาษหมดบ้าง เขาก็บอกว่าเอาไปเฉย ๆ ที่แรกเขาไม่เชื่อ บอกว่าพรุ่งนี้จะเอามาใช้ให้ เราบอกว่าไม่เอา ๆ เขาถามว่าทำไมไม่เอา ผมบอกวาทะกระดาษแผ่นเดียวไม่ทำให้เราจนหรือรวยมากขึ้น เอาไปเถอะ วันหลังถ้าฉันไม่มีฉันจะได้ขอแกบ้าง

1. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร
 - ก. ความเห็นแก่ตัว
 - * ข. ค่านิยมประจำชาติ
 - ค. คติธรรมประจำชาติ (.38) (.36)
 - ง. การเอารัดเอาเปรียบ (การตั้งหัวข้อเรื่อง การอ่านตีความ)
2. ลักษณะของเด็กฝรั่งในเรื่องนี้ตรงกับข้อใด
 - ก. ที่ใครที่มัน
 - * ข. หมูไปไถมา
 - ค. เค็มเหมือนเกลือ (.31) (.36)
 - ง. หงิมหงิมหยิบซึบปลามัน (การชี้อุปนิสัยบุคคลในเรื่อง การอ่านตีความ)

หมายเหตุ คำในวงเล็บแรกคือคำอ่านจำแนก
คำในวงเล็บหลังคือ คำระดับความยาก

3. เด็กฝรั่งแตกต่างกับเด็กไทยมากที่สุดในเรื่องใด
- * ก. ความเอื้อเฟื้อ
 - ข. ความเที่ยงตรง
 - ค. ความเป็นนักธุรกิจ (.43) (.66)
 - ง. ความมีระเบียบวินัย (การเปรียบเทียบ การอ่านตีความ)
4. ผู้แต่งข้อความนี้มีวัตถุประสงค์อย่างไร
- ก. ยกย่องเด็กไทย
 - ข. ตำหนิเด็กฝรั่ง
 - * ค. เปรียบเทียบวัฒนธรรมของไทยกับฝรั่ง
 - ง. เปรียบเทียบค่านิยมของเด็กไทยกับเด็กฝรั่ง (.27) (.76)
(การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง การอ่านโดยใช้คำวิจารณ์)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-8

โบราณกล่าวว่ "คักลอบตองหมั้นกู" คำพังเพยนี้มักพูดไปในทำนองหนุ่มเจ้าชู้ คือหากไปติดใจสาวไหน ก็จะต้องเพียรต่อขอความเห็นใจให้เจ้าหลอนรักให้ได้ แต่ดั้งเดิมแล้วเขาคงผูกค่าน้ำขึ้นเพื่อเตือนให้ชยันท่ามาหากิน ไม่เฉื่อยเฉะ ไปวางลอบที่ไหนก็ต้องหมั้นไปคูไม่ตองทำอะไรโหมากเพราะแตกอนเมืองไทยอุดมสมบูรณ์ เรียกว่ามีแหล่งน้ำที่ไหนก็ต้องมีปลาที่นั่น สถานที่ที่เอาลอบไปวางคักปลาก็ควรจะคูให้มีลักษณะเป็นทางน้ำไหล กอนวางก็หาเศษอาหารเน่า ๆ คาว ๆ ใส่ไวข้างในเพื่อลอบปลาให้เข้ามากิน ปลาที่เข้ามาจะเข้าได้อย่างเดียวไม่สามารถออกไปจากลอบได้ เพราะที่ปากลอบเขาจะทำเป็นเงี่ยงแหลม ๆ ที่เรียกวางาแข่งไว้ ตอนที่ปลาผลุบเข้าไปกินเหยื่อนั้นจะเข้าง่าย ๆ แต่พอเข้าไปแล้วเงี่ยงแหลม ๆ ก็จะมาขวางกั้น ทำให้ปลาออกมาไม่ได้ ตองว้ายวนเวียนอยู่ในลอบรอเวลาให้คนมากูหรือยกขึ้นไป เขาจึงได้เปรียบเทียบว่าหากวางลอบ ก็ตองหมั้นมากู

5. คำพังเพย "คักลอบตองหมั้นกู" หมายถึงข้อใด

ก. หนักเอาเบาสู

ข. ความไม่ทอดย

* ค. ความมานะพยายาม (.42) (.39)

ง. การใช้วาจาหวานลอมผู้อื่น (การเข้าใจสำนวนภาษา การอ่านตีความ)

6. ส่วนวนในข้อ 5 มีที่มาอย่างไร

ก. วิธีการจับผู้หญิง

* ข. วิธีการท่ามาหากิน

ค. เป็นเรื่องเล่าตอ ๆ กันมา (.25) (.36)

ง. สภาพแวดล้อมเมืองไทยสมัยกอน

(การหาความเป็นจริงจากเรื่อง การอ่านตามตัวอักษร)

7. จุดประสงค์ของผู้แต่งข้อความนี้คืออะไร
- ก. ชี้ให้เห็นถึงอุปนิสัยของผู้ชาย
 - * ข. อธิบายถึงที่มาของคำพังเพย (.42) (.40)
 - ค. อธิบายถึงวิธีการหาเลี้ยงชีพในสมัยก่อน (การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง)
 - ง. เล่าถึงความอุดมสมบูรณ์ของเมืองไทย (การอ่านโดยใช้วิจารณ์)
8. สิ่งใดที่ข้อความข้างต้นไม่ได้กล่าวถึง
- ก. วิธีการวางลอบ
 - ข. สถานที่วางลอบ
 - * ค. วัตถุประสงค์ในการทำลอบ
 - ง. ส่วนประกอบของลอบ (.22) (.42)
- (การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-13

วันหนึ่งมีผู้นำของทอเล็ก ๆ มาให้เรา เป็นค้ายสุราไปน้อยมาจากพระเจ้าจักรพรรดิ เป็นของพระราชทานให้เราเพราะพ่อตายในสงคราม น้องชายของผมอายุ 7 ขวบ ร้องไห้ "ใครอยากจะได้ถวยเหล้าเก่า ๆ " เขาสะอึกสะอื้นอย่าโมโห" เขามาพ่อของเรา เราอยากได้พอกลับคืนมา" แม้ทำที่ว้าร้อนใจ พยายามปลอบน้องให้สงบ ในใจของเราทุกคนมีความรู้สึกอย่างเดียวกัน น้องชายกับน้องหญิงของผมจะไม่มีใครรู้สึกความผาสุกของการมีพ่อ ส่วนเราซึ่งรู้จักพ่อดี จะไม่มีวันได้เห็นพ่ออีก ตอนนั้นเราเข้าใจดีทีเดียวว่า พ่อไม่ยอมไปสงครามเลย เมื่อเราโตขึ้นเราจะต้องทำอะไรสักอย่างหนึ่ง เพื่อระวังไม่ให้บ้านเมืองของเราเข้าสงครามอีก

9. เหตุที่พ่อไม่ยอมไปสงครามคืออะไร
- ความขี้ลาด
 - * ความหวงใย (.30) (.75)
 - ความรับผิดชอบต่องาน (การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล)
 - การได้รับผลตอบแทนที่ไม่คุ้มค่า การอ่านตีความ)
10. ผู้เล่าเหตุการณ์นี้มีลักษณะนิสัยอย่างไร
- จองทอง
 - * มีเหตุผล
 - รักความสงบ (.36) (.26)
 - อาฆาตมาดร้าย (การชื้อปณิสัยบุคคลในเรื่อง การอ่านตีความ)
11. สรุปจากเรื่องนี้แล้วบ้านเรือนที่ปราศจากสงครามจะมีสภาพเป็นอย่างไร
- เจียบเหงา
 - * เป็นปกติสุข (.25) (.32)
 - วุ่นวายสับสน (การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า การอ่านตีความ)
 - อีกทีก็กรีกโครม

เหตุการณ์ในเรื่องนี้มีด้วยกัน 4 เหตุการณ์

1. น้องชายของผมเกิด
2. พ่อออกรบในสงคราม
3. พ่ออยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุข
4. พระเจ้าจักรพรรดิพระราชทานของ

12. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้

ก. 1 2 3 4

ข. 1 3 2 4

ค. 2 3 1 4 (.51) (.80)

* ง. 3 2 1 4 (การเรียงลำดับเหตุการณ์ การอ่านตีความตัวอักษร)

13. นักเรียนคิดว่าจะมีวิธีป้องกันไม่ให้เกิดสงครามได้อย่างไร

ก. สัมครเป็นทหาร

ข. พัฒนาอาวุธที่มีประสิทธิภาพ

ค. เตรียมพร้อมในการรบอย่างสม่ำเสมอ

* ง. สร้างสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

(.33) (.80)

(การอ่านนำไปใช้)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14-15

เวลาที่เล่นผัดวอยแกว ถ้าแกวไม่เป็นคนเชิญและไม่เป็นคนแตะถวยแกว ผัดวอยแกวจะไม่เดิน แกวอธิบายว่า คนเรามีความสามารถในการติดต่อกับวิญญาณ ไม่เหมือนกัน แกวเป็นคนที่มีความสามารถพิเศษในเรื่องนี้ เพื่อน ๆ ส่วนมากเชื่อ เพราะผีตอบคำถามต่าง ๆ ได้ดีมาก แต่คนที่ไม่เชื่อก็คือพวกผู้ชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

14. เมื่อผีตอบคำถามถูกเด็ก ๆ รู้สึกอย่างไร

ก. สนุก

ข. ถูกใจ

* ค. เชื่อถือ (.18) (.69)

ง. หวาดกลัว (การเก็บรายละเอียดสำคัญ การอ่านตามตัวอักษร)

15. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนี้อย่างไร

ก. น่าเชื่อถือ เพราะผีตอบคำถามถูก

ข. น่าเชื่อถือ เพราะเรื่องบางอย่างไม่สามารถพิสูจน์ได้

ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะผู้เล่นส่วนมากใจออน

* ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเหตุผลไม่เพียงพอที่จะเชื่อถือได้

(.37) (.32)

(การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อ การอ่านโดยใช้วิจารณญาณ)

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 16-18

แล้วสอนว่าอย่าไว้วางใจมนุษย์
ถึงแก่วัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด

มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ก็ไม่คาดเหมือนหนึ่งน้ำใจคน

16. ข้อความนี้จัดอยู่ในประเภทใด
- ชกัจจ
 - แนะนำ
 - * ค. ตักเตือน (.38) (.36)
 - ง. วากลาว (การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง การอ่านโดยใช้วิจารณ์)
17. บทกลอนนี้สรุปได้วาทอย่างไร
- มนุษย์มีจิตใจคับแคบ
 - มนุษย์มีจิตใจรวนเร
 - * ค. มนุษย์ไม่มีความซื่อตรง (.22) (.51)
 - ง. มนุษย์มีจิตใจไม่เที่ยงธรรม (การกล่าวสรุป การอ่านตีความ)
18. ใจความของบทกลอนนี้เชื่อถือได้หรือไม่
- เชื่อถือได้ เพราะผู้แต่งให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง
 - * ข. เชื่อถือได้ เพราะเป็นเรื่องที่อาจพบได้ในชีวิตจริง
 - ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นความคิดเห็นของผู้แต่งเอง
 - ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะผู้แต่งกล่าวอย่างขาดเหตุผล
(.24) (.78)
(การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่า การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19-23

ครอบครัวคนไทยสมัยก่อนถือว่าผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว ผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลครอบครัวให้มีความสุขความเจริญ แม่เรือนคนใดสามารถทำตนเป็นที่พึ่งให้ความมรมเย็นและความอบอุ่นให้แก่ทุกคนในครอบครัวได้ถือว่าหญิงนั้นเป็น "แม่ศรีเรือน" แม่ศรีเรือนสมัยก่อนยังมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าครอบครัวเพิ่มพูนรายได้ด้วย เช่น ทำดอกไม้กระดาษ ปั้นตุ๊กตา พันเทียน รับจ้างปักเสื้อผ้าครุ ขยายขนมไปจนถึงตั้งร้านขายข้าวแกง หรือเป็นตัวแทนขายส่งสินค้า ถ้าบ้านในโตริเวทกว้าง หรือมีที่ดินพอจะปลูกสวนครัวหรือผลไม้ไว้กินเอง บางครั้งถ้ามีปริมาณมากก็อาจขาย นับเป็นงานอดิเรกช่วยเสริมรายได้ของครอบครัวเป็นอย่างดี

19. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด
- * ก. ผู้หญิงที่เป็นแม่ศรีเรือน
 - ข. ครอบครัวคนไทยสมัยก่อน (.21) (.42)
 - ค. งานอดิเรกของคนสมัยก่อน (การกล่าวสรุป การอ่านตามตัวอักษร)
 - ง. การประกอบอาชีพในสมัยก่อน
20. ข้อใดแสดงถึงลักษณะของ "แม่ศรีเรือน" ได้ถูกต้อง
- ก. ไม่ละทิ้งบ้านเรือน
 - ข. รู้จักหาเลี้ยงครอบครัว (.33) (.57)
 - ค. มีฝีมือในการปรุงอาหาร (การเก็บรายละเอียดสำคัญ การอ่านตามตัวอักษร)
 - * ง. ทำให้ครอบครัวมีความสุข
21. ผู้หญิงสมัยก่อนแตกต่างจากผู้หญิงสมัยปัจจุบันอย่างไร
- ก. อาชีพ
 - ข. รายได้
 - ค. ความสามารถทางการเรือน (.21) (.49)
 - ง. การมีเวลาเอาใจใส่ครอบครัว (การเปรียบเทียบ การอ่านตีความ)

22. จากข้อความข้างต้นแสดงว่าผู้หญิงสมัยก่อนมีลักษณะนิสัยอย่างไร
- ก. เป็นผู้นำ
 - ข. ชอบเก็บตัว
 - * ค. ไม่นิ่งคุดตาย (.28) (.38)
 - ง. เป็นนักธุรกิจ (การซื้อนิสัยบุคคลในเรื่อง การอ่านตีความ)
23. ข้อความนี้ให้ข้อคิดในการมองผู้หญิงของคนสมัยก่อนอย่างไร
- ก. ผู้หญิงเป็นผู้นำครอบครัว
 - ข. ผู้หญิงเป็นขุนทรัพย์ของครอบครัว
 - ค. ผู้หญิงเป็นกำลังสำคัญของครอบครัว (.47) (.53)
 - * ง. ผู้หญิงเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว
(การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าและการยอมรับความคิด การอ่าน
อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามขอ 24-26 โดยใช้เวลาพิจารณา)

หากฉันต้องตกลงมาในสภาพของหิมะ และหล่นลงไปบนภูเขาสูง ๆ ที่อากาศเย็น
ยะเยือกอยู่ชั่วนาตาปี การเดินทางของฉันก็ต้องหยุดชะงัก อาจเป็นสิบ ๆ ปี ฉันต้องกลายเป็นน้ำแข็งที่มีความหนาหลายสิบเมตร และมีความยาวหลายสิบกิโลเมตร น้ำหนักตัวก็เพิ่มขึ้นจนต้องเคลื่อนไหวลงมาอย่างช้า ๆ ที่เรียกว่าธารน้ำแข็งนั่นแหละ

24. "ฉัน" ในข้อความนี้หมายถึงอะไร

- * ก. หิมะ
- ข. สัตว์
- ค. มนุษย์
- ง. ไบโม่ (.20) (.65)

(การชี้คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนาม การอ่านตามตัวอักษร)

25. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ก. มนุษย์หิมะ

ข. หิมะละลาย

* ค. ธารน้ำแข็ง (.32) (.55)

ง. น้ำแข็งถล่ม (การตั้งชื่อเรื่อง การอ่านตามตัวอักษร)

26. อะไรเป็นสาเหตุให้การเดินทางของ "ฉันทน์" ต้องหยุดชะงัก

ก. ภูเขาสูง

ข. น้ำหนักตัว

* ค. ความหนาวเย็น (.44) (.54)

ง. ความเจ็บป่วย (การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล การอ่านตามตัวอักษร)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27-30

ศพที่เรียนกันในวิชากายวิภาคศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นศพที่ยากจนอุทิศให้โรงพยาบาล นักเรียนแพทย์ที่ได้เรียนรู้เรื่องโรคต่าง ๆ ก็มาจากคนเจ็บในหองอนาธา แต่พอจบแล้ว กลับหันไปเอาใจใส่คนที่ม่เงินแทน กระนั้นแล้วจะไม่ไหนอยใจกระไรได้

27. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

* ก. ตัดเพอ

ข. สรรเสริญ

ค. เปรียบเทียบ

ง. ประชดประชัน (.54) (.30)

(การแสดงความรู้สึกและการจับความรู้สึก การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

28. ข้อใดแสดงถึงลักษณะของนักเรียนแพทย์ในเรื่องนี้
- หัวสูง
 - ลืมหัด
 - เห็นแก่ได้
 - * ง. ไม่ใส่ใจคนจน (.21) (.32)
(การซื้ออุปกรณ์สัณยุคคลินในเรื่อง การอ่านตีความ)
29. ผู้แต่งเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ประสงค์อย่างไร
- ระบายความขุ่นเคืองที่มีต่อนักเรียนแพทย์
 - ขอร้องไห้ให้นักเรียนแพทย์มาช่วยเหลือคนยากจน
 - ขอร้องไห้ให้นักเรียนแพทย์ทำงานให้คุ้มกับที่ร่ำเรียนมา
 - * ง. อยากให้นักเรียนแพทย์คำนึงถึงคนยากจนด้วย (.39) (.56)
(การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง การอ่านโดยใช้วิจารณ์)
30. นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนี้หรือไม่
- เห็นด้วย เพราะผู้เขียนเชื่อถือได้
 - * ข. เห็นด้วย เพราะเป็นเรื่องที่พบเห็นในชีวิตจริง
 - ค. ไม่เห็นด้วย เพราะผู้เขียนกล่าวเกินความเป็นจริง
 - ง. ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นความคิดเห็นของผู้แต่งเอง
(.49) (.55)
(การพิจารณาความเหมาะสม และคุณค่าและการยอมรับความคิดเห็น การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ

ฉบับที่ 2

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-4

แม่ค้าที่เป็นคนจีนจะแตกต่างจากแม่ค้าที่เป็นคนไทย แม่ค้าจีนมักจะมีอารมณ์เย็นกว่าแม่ค้าไทย แม่ค้าจีนบางคนจะติดเหย้า ๆ ลูกค้าควยเข้าไป อย่างเช่นลูกค้าตอรองราคามากเกินไปแม่ค้าจีนก็จะเพียงส่ายหน้าแล้วพูดว่าขายไม่ได้ เพราะต้นทุนแพง จะซื้อหรือไม่ซื้อก็แล้วกันไป แต่ในกรณีเดียวกันนี้ ถ้าเป็นแม่ค้าจะคอนควักและจับปากจับคอดจก ๆ ใส่ลูกค้าว่าอยากกินแต่ไม่มีปัญญาจะซื้อหรือชาติหน้า ปะเหมาะเคราะห์สุด ถ้าบังเอิญไปเจอลูกค้าปากจืด เขาชาวบานรานตลาดพลอยได้ฟังรำตัดฟรี ๆ หนึ่งรอบ เขาคำรับซิงก็รำซาก็แรงนั่นเอง ไม่มีใครยอมใครเหมือนกัน ที่ว่าอย่างนี้มีใช่จะกล่าวหาว่าแม่ค้าหยาบคายหรือร้ายกาจแตกยกองแม่ค้าจีน เพียงแต่เท่าที่ฉันเห็นมาในตลาด แม่ค้าจีนมักไม่ตลอดต่อเถียงคอนขอดลูกค้าซัดใจขึ้นมาก็เพียงทำหน้าที่บั้งตั้งหันไปขายให้กับคนอื่นต่อไปเท่านั้น ไม่ถึงกับมีการเห็บแถมแถมประชดกัน

1. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้อย่างไร
 - ก. เทคนิคการขาย
 - ข. มารยาทในการขาย
 - * ค. คุณลักษณะของนักการค้า (.18) (.35)
 - ง. ความสามารถทางการขาย (การตั้งหัวเรื่อง การอ่านตีความ)
2. ลักษณะของแม่ค้าจีนตรงกับข้อใด
 - ก. ปากกัตตี๊ตบ
 - ข. สุภาพเรียบร้อย
 - ค. ใจเย็นเหมือนแม่น้ำ (.21) (.18)
 - * ง. ผู้ซื้อเป็นนายผู้ขายเป็นทาส (การชู้ปนีสัญบุคคลในเรื่อง การอ่านตีความ)

3. แม่ค้ำจิ้นแตกต่างจากแม่ค้ำไทยมากที่สุดใซ้อัด
- ก. อุปนิสัย
 - ข. ไทวพริบ
 - * ค. ความมอดทน (.34) (.43)
 - ง. ความมีน้ำใจ (การเปรียบเทียบ การอ่านตีความ)
4. ผู้แต่งขอความมีมัดตุประสงค้อย่างไร
- ก. ยกย่องแม่ค้ำจิ้น
 - ข. ตำหนิติเตียนแม่ค้ำไทย
 - ค. แสดงให้เห็นถึงความดีค้ำเดียวของแม่ค้ำไทย
 - * ง. แสดงให้เห็นถึงความเป็นนัการค้ำของคนจิ้น (.23) (.58)
(การชี้มัดตุประสงค้ของผู้แต่ง การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-8

ในภาษาไทยมีสำนวนที่ใช้กันแพร่หลายว่า "ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก" หมายความว่า การทำอะไรด้วยปาก คือสักแต่ว่าพูดนั้นง่ายมาก แต่ละเลงด้วยมือ นั้นแสนยากนัก เหมือนกับทำขนมเบื้องด้วยมือ นั้นแสนยาก แต่ละเลงด้วยปากนั้นง่าย สำนวนนี้จึงยืนยันว่าการละเลงขนมเบื้องนั้นไม่ใช่ของง่าย เราจึงรู้จักขนมเบื้องในแง่ที่ทำยาก และอีกประการหนึ่งคือความอร่อย ผู้ที่ประกอบการค้าขนมเบื้องเป็นอาชีพ มักรู้จักผสมแป้งให้พอดี เพื่อจะได้กรอบนุ่มนวล และที่ยากที่สุดเห็นจะเป็นการละเลง คนที่ทำไม่เป็นจะละเลงให้บางและสม่ำเสมอเหมือนผู้ที่ทำจนชำนาญไม่ได้ การหัดละเลงนั้นกว่าจะเป็นก็กินเวลานานสิ้นเปลืองไปหลายอย่าง งานนี้ดูเผิน ๆ จะรู้สึกง่าย แต่แท้จริงต้องใช้ทั้งความชำนาญและความเพียรอยู่มากทีเดียว ใครละเลงขนมเบื้องได้ก็ถือว่าซมกักว่า "ละเลงได้เก่งเหลือสรร"

5. สำนวน "ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก" หมายถึงข้อใด
- เก่งแต่ปาก
 - ดีแต่พูดไม่เคยทำ
 - สั่งให้ผู้อื่นทำง่ายกว่าทำเอง (.25) (.20)
 - * ง. การพูดง่ายกว่าลงมือทำจริง (การเข้าใจสำนวนภาษา การอ่านตีความ)
6. สำนวนในข้อ 5 มีที่มาอย่างไร
- คนพูดปากต่อปาก
 - * ข. วิธีการทำขนมเบื้อง
 - ค. วิธีรับประทานขนมเบื้อง
 - ง. ชีวิตประจำวันของคนไทย (.31) (.50)
- (การหาความเป็นจริงจากรื่อง การอ่านตามตัวอักษร)

7. จุดประสงค์ของข้อความนี้คืออะไร
- ก. ต้องการให้รู้จักสำนวนไทย
 - ข. ต้องการให้รู้จักอาชีพของคนสมัยก่อน
 - ค. ต้องการให้รู้จักนิสัยของคนสมัยก่อน
 - * ง. ต้องการให้รู้ว่าการพูดนั้นง่ายแต่การทำนั้นยาก (.37) (.48)
(การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง โดยใช้วิจารณ์)
8. สิ่งที่ข้อความข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงคืออะไร
- ก. วิธีการทำขนมเบี๊อง
 - * ข. แหล่งที่ทำขนมเบี๊อง
 - ค. รสชาติของขนมเบี๊อง
 - ง. ส่วนประกอบของขนมเบี๊อง (.72) (.66)
(การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-13

หมู่บ้านของเราแห่งนี้ตั้งอยู่ห่างจากเมืองหลวงเพียงไม่กี่ชั่วโมง เพราะความไม่ปรองดองกันระหว่างครอบครัวของหมากับครอบครัวของชาโตรุ แต่ละฝ่ายต้องการจะเป็นผู้นำในหมู่บ้าน ดังนั้นจึงไม่มีใครทำอะไรกันขึ้นเลย เป็นที่น่าเสียดาย ที่ไม่เพียงแต่ตระกูลที่มีอันจะกินสองตระกูลจะเสียประโยชน์ แต่ยังเป็นผลร้ายแก่หมู่บ้านทั้งหมู่บ้านด้วย ในขณะที่เราขาดความไม่ลงรอยกัน คนอื่น ๆ ก็ต้องมางอนงอขอให้เราช่วย แล้วก็ไม่มีใครทำอะไรกัน หมู่บ้านก็ไม่เจริญรุ่งเรืองขึ้นเลย ผมเชื่อว่าพวกเราสองตระกูลน่าจะหันหน้าเข้าหากันได้ ร่วมจิตร่วมใจกันคิดหาประโยชน์ให้แก่หมู่บ้าน วิธีที่ทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นเรื่องน่าใจหายนัก เมื่อเราโตเป็นหนุ่ม เราจะไม่ทำอย่างนี้ เราจะคิดถึงประโยชน์ของหมู่บ้านของเราให้มากกว่านี้สักหน่อย

9. มูลเหตุความขัดแย้งของสองตระกูลมาจากเรื่องใด
- * ก. ความต้องการอำนาจ
 - ข. ความต้องการชื่อเสียง (.61) (.59)
 - ค. ความต้องการความร่ำรวย (การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล)
 - ง. เรื่องราวที่เป็นมาแต่ในอดีต (การอ่านตีความ)
10. ผู้กล่าวข้อความนี้มีลักษณะนิสัยอย่างไร
- ก. รักวงศ์ตระกูล
 - ข. ตรงไปตรงมา
 - * ค. รักความก้าวหน้า (.25) (.46)
 - ง. รักความยุติธรรม (การใช้อุปนัยบุคคลในเรื่อง การอ่านตีความ)

11. ในอนาคตสภาพของหมู่บ้านแห่งนี้จะเป็นอย่างไร
- ทันสมัยมากขึ้น
 - แรนแคนยิ่งขึ้น
 - เสื่อมโทรมมากขึ้น (.26) (.50)
 - * ง. ได้รับการพัฒนามากขึ้น (การคาดคะเนเหตุการณ์ การอ่านตีความ)
12. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้
- หมู่บ้านขาดการพัฒนา
 - ชาวบ้านมาขอร้องให้ช่วย
 - สองตระกูลสวาทหมางกัน
 - ความต้องการเป็นผู้นำหมู่บ้าน
- 1 4 3 2
 - * ข. 4 3 2 1 (.19) (.31)
 - ค. 3 3 1 2 (การเรียงลำดับเหตุการณ์ การอ่านตามตัวอักษร)
 - ง. 2 1 3 4
13. จากเรื่องนี้นักเรียนคิดว่าจะมีวิธีพัฒนาหมู่บ้านให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างไร
- พัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย
 - * ข. สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
 - ค. เลือกผู้นำที่ดีมาบริหารประเทศ (.38) (.76)
 - ง. สร้างความมั่งคั่งร่ำรวยให้กับประชาชน (การอ่านนำไปใช้)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14-15

"สวัสดีเพื่อนใหม่"

เมื่อได้รับจดหมายแล้ว ขอให้ลอกข้อความในจดหมายนี้
เขียนส่งให้ใครก็ได้ใครรับฉบับ ถ้าคุณทำอย่างที่ฉันแนะนำ
คุณจะมีความสุขความเจริญ ถ้าคุณไม่ทำตามนี้ คุณจะต้องเสียใจ
เพราะคุณจะต้องสูญเสียญาติพี่น้อง คนใกล้ชิด

จากผู้หวังดี

14. เมื่อผู้รับจดหมายได้อ่านข้อความนี้จะมีความรู้สึกละอย่างไร
- ก. ขบขัน
- ข. สุขใจ (.50) (.80)
- ค. เสียใจ (การคาดคะเนเหตุการณ์ การอ่านตีความ)

* ง. วิตกังวล

15. นักเรียนเชื่อถือจดหมายฉบับนี้หรือไม่

- ก. เชื่อ เพราะใคร ๆ ก็ปฏิบัติตามทุกคน
- ข. เชื่อ เพราะหากไม่ทำตามจะต้องสูญเสียคนที่รัก

* ค. ไม่เชื่อ เพราะเป็นเรื่องไร้สาระ

- ง. ไม่เชื่อ เพราะไม่คิดว่าคนเขียนจะกล้าทำเช่นนั้น

(.28) (.61)

(การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อ การอ่านโดยใช้วิจารณญาณ)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16-18

เขายอมเปรียบเทียบความว้าวยามรัก ครั้นจัดจางทางเกินไปเนิ่นนาน	แม่น้ำตมผักขมชมว่าหวาน แต่น้ำตาลก็ว่าเปรี้ยวไม่เหลือวแล
---	--

16. ข้อความนี้จัดอยู่ในประเภทใด
- ชกแจง
 - แนะนำ
 - * ค. เตือนใจ (.42) +.52
 - ง. วากลาว (การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง การอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ)
17. กลอนบทนี้สรุปได้วออย่างไร
- ไม่ควรเลือกมาก
 - ความรักแท้จริงไม่มี
 - * ค. ความรักนั้นยอมไม่จริงยั่งยืน (.28) (.35)
 - ง. ควรรักคนที่เขารักเรามากกว่า (การกล่าวสรุป การอ่านตีความ)
18. ใจความของกลอนบทนี้เชื่อถือได้หรือไม่
- เชื่อถือได้ เพราะผู้แต่งเป็นบุคคลน่าเชื่อถือ
 - * ข. เชื่อถือได้ เพราะเป็นเรื่องที่พบเห็นได้ในชีวิตจริง
 - ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นความคิดเห็นของผู้แต่ง
 - ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะผู้แต่งเปรียบเทียบเกินความเป็นจริง
(.49) (.70)
(การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่า การอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19-23

ในสมัยก่อนผู้คนได้อ่านออกเขียนหนังสือได้น้อยมาก ส่วนมากเป็นข้าราชการ ชวนาชาวนาบ้านหรือคนพื้น ๆ หายาก เพราะไม่ค่อยจะมีโรงเรียนให้เรียน ต้องอาศัย เรียนกับพระตามวัด ซึ่งเป็นโรงเรียนของเด็กผู้ชายเท่านั้น ทั้งผู้คนก็ไม่ค่อยเห็นประโยชน์ ของการเรียนหนังสือมากนัก จึงไม่นิยมส่งลูกหลานให้เรียนหนังสือ ยิ่งลูกผู้หญิงแล้วพ่อแม่ เห็นว่าไม่จำเป็นเลย สมควรอยู่ทำงานบ้านดีกว่า โตอีกหน่อยเป็นสาวก็แต่งงานมีลูกไป ต้องไปทำงานบ้านให้สามีและเลี้ยงลูกแล้ว ถ้าให้เรียนหนังสือจะทำให้ใจแตก เขียน จดหมายถึงผู้ชาย หรือเรียนกันว่า "เพลงยาว" ผู้ชายเขียนมา ผู้หญิงก็เขียนตอบไป ผู้หญิงจึงไม่ได้เล่าเรียนอย่างผู้ชาย อย่างดึกก็เรียนกันเองในบ้าน พอเขียนชื่อสกุลตัวเอง ได้เท่านั้น

19. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด
- ก. อาชีพของคนสมัยก่อน
 - ข. โรงเรียนในสมัยก่อน
 - ค. ความเชื่อของคนสมัยก่อน (.23) (.60)
 - * ง. การเรียนหนังสือสมัยก่อน (การกล่าวสรุป การอ่านตามตัวอักษร)
20. "เพลงยาว" หมายถึงข้อใด
- * ก. จดหมายรัก
 - ข. จดหมายราชการ
 - ค. เพลงพื้นเมืองสมัยก่อน (.52) (.64)
 - ง. เพลงที่มีเนื้อร้องยาว ๆ (การกล่าวสรุป การอ่านตามตัวอักษร)

21. การเรียนหนังสือในสมัยก่อนแตกต่างจากการเรียนหนังสือในสมัยปัจจุบันในข้อใด
- ก. สถานที่เรียน
 - * ข. โอกาสในการเรียน
 - ค. คุณภาพของการเรียนการสอน (.31) (.41)
 - ง. ความสามารถในการสอนของครู (การเปรียบเทียบ การอ่านตีความ)
22. ผู้หญิงสมัยก่อนมีลักษณะนิสัยอย่างไร
- ก. โง่เขลา
 - * ข. หัวออน
 - ค. ไม่นั่นคน (.30) (.52)
 - ง. อ่อนไหวง่าย (การชู้ปนนิสัยบุคคลในเรื่อง การอ่านตีความ)
23. บทความนี้ให้ข้อคิดในการมองผู้หญิงของคนสมัยก่อนอย่างไร
- ก. ผู้หญิงเหยียบขี่ไก่ไม่ฝ่อ
 - * ข. ผู้หญิงเป็นช่างเท้าหลัง
 - ค. ผู้หญิงเปรียบเหมือนส่วที่อยู่หน้าบ้าน
 - ง. ผู้หญิงชอบนำแต่ความเสื่อมเสียมาสู่ครอบครัว
- (.38) (.53)
- (การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าและการยอมรับความคิด การอ่านโดยใช้วิจารณญาณ)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24-26

เมื่อฉันยังเล็กอยู่นั้นจำได้ว่า เวลาที่พวกเราอยู่รวมกัน ฉันเคยมีเพื่อนตัวน้อย ๆ ขนาดเดียวกันมากมาย แต่ครั้งโตขึ้นเพื่อนเหล่านี้กลับมีจำนวนน้อยลง ฉันเคยถามพ่อในวันหนึ่งจึงได้รู้ว่า ตัวเองโชคดีที่ได้เป็นลูกสาวของเจ้าปาผู้เข้มแข็ง กล้าหาญและมีแม่ที่ฉลาด และที่สำคัญคือทั้งพ่อและแม่ระวังดูแลฉันด้วยความรักใคร่ที่สุด ฉันจึงได้เติบโตจนจะเป็นสิ่งสวยงามเต็มทีในเวลาอีกไม่กี่เดือน

24. "ฉัน" หมายถึงข้อใด

ก. ลี้อ

ข. ช่าง

ค. มนุษย์ (.36) (.44)

* ง. สิ่งดีโต (การชี้คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนาม การอ่านตามตัวอักษร)

25. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ก. สิ่งสวยงาม

ข. ความโชคดี

* ค. ลูกสาวเจ้าปา (.36) (.42)

ง. ความรักของพ่อแม่ (การตั้งหัวข้อเรื่อง การอ่านตามตัวอักษร)

26. สาเหตุที่ทำให้เพื่อนของฉันมีจำนวนลดน้อยลงคือข้อใด

ก. ความอ่อนแอ

ข. ความเจ็บป่วย

ค. ภัยอันตรายต่าง ๆ

* ง. การอพยพย้ายถิ่น (.43) (.23)

(การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล การอ่านตีความ)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27-30

เงินส่วนหนึ่งที่ใช้ในการผลิตหมอกก็มาจากคนยากจน มาจากชาวนาชาวนาไร
 ผู้ลำบากยากแค้นนี้แหละ ที่มีส่วนช่วยใหหมออเรียนสำเร็จมากกว่าคนรวย ๆ เสียอีก
 แต่พอหมออเรียนจบแล้วก็อยากทำงานอยู่ในกรุงเทพ รั้ใช้คนร่ำรวย อย่างนี้จะไม่ให้หมออเรียน
 ภาระไรได้

27. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

* ก. คัดพ้อ

ข. สรรเสริญ (.26) (.33)

ค. เปรียบเทียบ (การแสดงความรู้สึกและการจับความรู้สึก การอ่าน

ง. ประชดประชัน โดชิใช้วิจารณ์)

28. ลักษณะของหมอในข้อความนี้เปรียบเทียบกับข้อใด

ก. หัวสูง

ข. ล้มตัว

ค. สมองไหล (.18) (.44)

* ง. ไม่ใส่ใจคนจน (การชื้ออุปนิสัยบุคคลในเรื่อง การอ่านตีความ)

29. ผู้แต่งเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์อย่างไร

ก. ระบายความคับแค้นใจ

ข. วิงวอนให้หมอมาช่วยชาวนาชาวนาไร

ค. ตักเตือนให้รู้จักสำนึกในหน้าที่ของตน

* ง. อยากให้หมอคำนึงถึงชาวนาชาวนาไรบาง (.23) (.43)

(การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

30. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนี้อย่างไร

ก. เห็นด้วย เพราะผู้เขียนพูดความจริง

* ข. เห็นด้วย เพราะเป็นเรื่องที่เห็นได้ในชีวิตจริง

ค. ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนเอง

ง. ไม่เห็นด้วย เพราะผู้เขียนกล่าวเกินไปจากความเป็นจริง (.35) (.52)

(การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าและการยอมรับความคิดเห็น การอ่านโดยใช้วิจารณ์)

1. การตั้งคำถาม ถามตนเอง

1. จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการตั้งคำถามตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้กลวิธีตั้งคำถามมาช่วยการอ่าน
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการตั้งคำถาม

2. เนื้อหา

- 2.1 บทอ่าน 2 เรื่อง คือ "ควาย" "ชีวิตของเด็ก"
- 2.2 กลวิธีการตั้งคำถาม ถามตนเอง
 - 2.2.1 ตั้งเป้าหมายของการอ่าน
 - 2.2.2 ชี้คั่นใต้เนื้อหาที่สำคัญ
 - 2.2.3 ตั้งคำถามเพื่อวัดความเข้าใจ
 - 2.2.4 คิดหาคำตอบที่จะเป็นไปได้ของคำถามเหล่านั้น

3. สื่อการฝึก

เกมส์ "ใครทำอะไร ที่ไหน"

4. เวลาที่ใช้ ประมาณ 40 นาที

5. การดำเนินกิจกรรมการฝึก

5.1 ขั้นนำ

- 1) ผู้ฝึกให้นักเรียนเล่นเกม "ใครทำอะไร ที่ไหน" หลังจากนั้นนำเข้าสู่การฝึก
- 2) ผู้ฝึกแนะนำกลวิธีการ "ตั้งคำถาม ถามตนเอง" แก่นักเรียน ด้วยการเริ่มต้น

นักเรียนมีการเตรียมตัวในการสอบอย่างไร นักเรียนเคยตั้งคำถามตนเองเพื่อหาคำตอบเหล่านั้นหรือไม่ ผู้ฝึกอธิบายว่าต่อไปนี้จะเป็นการฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามตนเอง

- 3) ผู้ฝึกอธิบายถึงประโยชน์ของวิธีการตั้งคำถาม ได้แก่
- การตั้งคำถามจะช่วยให้เราทราบว่าแบบทดสอบจะครอบคลุมเนื้อหาใด
 - การตั้งคำถามจะช่วยให้นักเรียนสามารถจำกัดขอบเขตของเนื้อหาที่จะเรียนได้
 - การตั้งคำถาม จะช่วยนักเรียนในการเตรียมตัวสอบ หรือการอ่านเรื่องต่าง ๆ

5.2 ขั้นคำเนนกิจกรรม

- 1) ผู้ฝึกตรวจสอบความสามารถก่อนการฝึกของนักเรียน โดยการแจกแบบฝึกอ่านที่ 1 ให้นักเรียนทุกคนตั้งคำถาม ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฝึกได้ทราบถึงระดับความสามารถของนักเรียนเพื่อผู้ฝึกจะได้ชี้แนะนักเรียนได้ตามระดับความสามารถ
- 2) ผู้ฝึกเริ่มทบทวนว่าในการตั้งคำถามส่วนใหญ่แล้ว มักจะขึ้นต้นคำถามด้วยใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ให้นักเรียนลองขึ้นต้นด้วยประโยคเหล่านี้
- 3) ผู้ฝึกอธิบายว่าในการฝึกตั้งคำถามของผู้ฝึกเอง ผู้ฝึกจะถามตัวเองว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร ผู้แต่งเรื่องบอกอะไรกับเรา ซึ่งจะทำให้เราตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น
- 4) ผู้ฝึกแนะนำเทคนิคการตั้งคำถามพร้อมกับแสดงให้นักเรียนดูวิธีการแต่ละขั้นในการตั้งคำถามจากแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 1
- 5) ผู้ฝึกให้นักเรียนลองฝึกตั้งคำถาม โดยผู้ฝึกคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ใช้แบบฝึกอ่านเรื่องที่ 2

5.3 ขั้นสรุป

ผู้ฝึกอภิปรายกับการตั้งคำถามของนักเรียนพร้อมให้ข้อเสนอแนะและสรุปขั้นตอน

แต่ละขั้น

แบบฝึกอ่าน

เรื่องที่ 1 "ควาย"

ตลอดชีวิตของมันให้แต่คุณแก่มนุษย์ ช่วยไถนาปลูกข้าว มูลเป็นปุ๋ยชั้นเลิศ ไม่กินอาหารอะไรให้สิ้นเปลือง นอกจากหญ้าตามพื้นดิน แต่จุดจบของมันกลับอยู่ที่โรงฆ่าสัตว์

จะมีสัตว์ชนิดใดในโลกที่มีมนุษย์ใช้ประโยชน์ได้มากเท่าควาย สำหรับชาวนาแล้ว ควาย
 ไม่ได้เป็นสัตว์เลี้ยงเหมือนหมู เป็ด ไก่ แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวด้วย จนชาวบ้านบางคน
 กล่าวว่า "หากผมตาย ลูกเมียผมจะร้องไห้เศร้าโศกเสียใจ แต่หากควายตาย ลูกเมียผมจะต้อง
 ออกตาย"

เรื่องที่ 2 "ชีวิตของเด็ก

ชีวิตประจำวันของเด็ก จะมีความบริสุทธิ์ ไร้อะไรที่ยุ่งยากที่สุด เมื่อเปรียบกับช่วงชีวิต
 อื่น ๆ ของคนเรา

ไม่ว่าจะเป็นเด็กกรุงเทพ หรือเด็กต่างจังหวัด

สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ทำให้จิตใจและความรู้สึก
 นึกคิดของพวกเขาแตกต่างกันไป ด้วย เด็กหลาย ๆ คนเลยไม่รู้ว่ นอกจากสิ่งที่พวกเขาเห็นใน
 แต่ละวันแล้ว เด็กคนอื่น ๆ ในภูมิภาคอื่นที่เขาไม่เคยรู้จักนั้นมีความเป็นอยู่อย่างไร

2. การสรุปความ

1. จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และสามารถตั้งชื่อเรื่องได้
2. เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงกลวิธีในสรุปความ การจับใจความสำคัญของเรื่องและการตั้งชื่อเรื่องได้

2. เนื้อหา

- 2.1 บทอ่าน เนื้อเรื่องสั้น เรื่อง ชนเผ่าใหม่ของไทย สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ และประวัติของรถยนต์
- 2.2 กลวิธีการสรุปความ
 - 2.2.1 ตัดข้อความที่ไม่จำเป็นออกไป
 - 2.2.2 ตัดรายละเอียดที่ไม่สำคัญของประโยคออกไป
 - 2.2.3 หาประโยครองที่จะมาสนับสนุนหรือสร้างเป็นใจความสำคัญ
 - 2.2.4 เลือกหรือสร้างใจความสำคัญจากประโยคที่ปรากฏ
 - 2.2.5 สรุปความหรือสร้างใจความสำคัญขึ้นเองจากประโยคที่แฝง
- 2.3 ลักษณะใจความสำคัญ
 - 2.3.1 ใจความสำคัญจะคลุมใจความข้อความอื่น ๆ หมด ข้อความที่นอกเหนือจากนั้นเป็นรายละเอียดหรือส่วนขยาย
 - 2.3.2 ย่อหน้าหนึ่ง ๆ จะมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว
 - 2.3.3 บางครั้งใจความสำคัญก็ปรากฏเป็นประโยคชัดเจน บางครั้งก็ไม่ปรากฏ ผู้อ่านต้องสรุปเอาเอง
 - 2.3.4 ใจความสำคัญที่มีลักษณะเป็นประโยคส่วนมากจะปรากฏอยู่ต้นข้อความ

3. สื่อการเรียนรู้

- 3.1 บัตรคำเรื่องสัตว์
- 3.2 บทอ่านเรื่อง ชนเผ่าใหม่ของไทย สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ และ ประวัติของรถยนต์

4. เวลาที่ใช้ ประมาณ 40 นาที

5. การดำเนินการฝึกกิจกรรม

5.1 ขั้นนำ

- 1) ผู้ฝึกหัดบัตรคำที่ 1 2 และ 3 ให้นักเรียนดูที่ละบัตร แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

บัตรคำที่ 1

ปลาโลมา	ปลาวาฬ	ปลาฉลาม
นกเพนกวิน	ปลาดุก	กระต่าย
คางคาว	เสือดาว	เตา กา
ช้าง ม้า	วัว	ควาย

บัตรคำที่ 2

ปลาโลมา	ปลาวาฬ	ปลาฉลาม
เตา	ปลาดุก	

บัตรคำที่ 3

ปลาวาฬ	คางคาว	เสือดาว
ม้า	วัว	ควาย

- 2) เมื่อนักเรียนสรุปบทรำที่ 1 ว่า "สัตว์" บทรำที่ 2 ว่า "สัตว์น้ำ" และบทรำที่ 3 ว่า "สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม" ผู้ฝึกจะอธิบายให้นักเรียนเห็นว่า สัตว์ในแต่ละบทรำนั้นมีลักษณะร่วมกันอยู่สิ่งหนึ่ง เมื่อนักเรียนหาลักษณะร่วมกันของแต่ละกลุ่มคำ หรือ พวกใด นักเรียนจะสามารถสรุปข้อความได้กระชับรัด ชัดเจน และตรงใจความสำคัญของเรื่อง
- 3) ผู้ฝึกอธิบายถึงประโยชน์ของการสรุปความ การจับใจความสำคัญของเรื่อง และบอกถึงโอกาสที่จะใช้กลวิธีดังกล่าว

5.2 ขั้นดำเนินการกิจกรรม

- 1) ผู้ฝึกอธิบายถึงลักษณะใจความสำคัญว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง หลังจากนั้นแจกเรื่อง "ขนมปีใหม่ของไทย" ให้นักเรียนช่วยกันหาใจความสำคัญ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง
- 2) ผู้ฝึกซักถาม แล้วอธิบายนักเรียนทราบว่าใจความสำคัญคืออะไร อยู่ส่วนใด
- 3) ผู้ฝึกอธิบายถึงขั้นตอนกลวิธีในการสรุปความ
- 4) ผู้ฝึกให้นักเรียนอ่านเรื่อง "สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ" พร้อมสาธิตการสรุปความแต่ละขั้นตอนให้เด็กดู
- 5) ผู้ฝึกแจกเรื่อง "ประวัติของรถยนต์" ให้นักเรียนฝึกสรุปความ พร้อมกันนี้ผู้คอยให้คำแนะนำกับเด็กตลอดเวลา

5.3 ขั้นสรุป

ผู้ฝึกสรุปขั้นตอนต่าง ๆ ตามแนวที่กำหนดไว้

แบบฝึกอ่าน

เรื่องที่ 1 "ขนมปีใหม่ของไทย"

ใกล้ถึงเทศกาลวันขึ้นปีใหม่ เพื่อนคงเห็นขนมเค้กวางขายกันทั่วไป บางร้านตกแต่งหน้าเค้กสวยงาม บรรจงล่องผูกโบสวย ทำให้ผู้นิยมซื้อให้กัน เป็นของขวัญ จนดูราวกับว่าขนมเค้กจะเป็นขนมปีใหม่ของไทยไปเสียแล้ว

ความจริงนมเค็กเป็นของฝรั่ง คนไทยสมัยก่อนมีนมไทยเป็นของขวัญปีใหม่ เด็ก
จะเร่งวันเร่งคืนให้ถึงวันปีใหม่ แคว้นปีใหม่เมื่อครั้งคุณตาคุณยายยังเด็กไม่ใช่วันที่ 1 มกราคม
เช่นปัจจุบันนี้ หากเป็นวันที่ 13 เมษายน ที่เราเรียกกันว่า วันสงกรานต์ คอมาธิบดีบาลจอมพล
ป. พิบูลสงคราม ประกาศให้วันที่ 1 มกราคม เป็นวันขึ้นปีใหม่ตามแบบปฏิทินสากล ตั้งแต่ปี
พ.ศ.2484

เรื่องที่ 2 "สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ"

สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน นก และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เป็นกลุ่มของสัตว์
มีกระดูกสันหลัง สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำเป็นสัตว์ที่ลาหลังที่สุดในพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เพราะไม่
มีการเปลี่ยนแปลงเหมือนสัตว์อื่น ๆ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำมีลักษณะที่สำคัญคือ มีผิวหนังชุ่มชื้นอยู่เสมอ
นอกจากการหายใจด้วยปอดแล้ว สัตว์พวกนี้ยังหายใจทางผิวหนังได้ ร่างกายของสัตว์พวกนี้มีการ
เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่เป็นตัวอ่อน รวมทั้งลูกออกซึ่งอยู่ในน้ำจะหายใจทางเหงือก
แต่เมื่อโตขึ้นจะอาศัยอยู่บนบกและหายใจทางปอด สัตว์ประเภทนี้ส่วนใหญ่วางไข่เป็นกลุ่มก้อนและ
ล้อมรอบด้วยวุ้นสีขาว ๆ สัตว์พวกนี้ไม่สามารถอาศัยในน้ำเค็ม เป็นสัตว์เลือดเย็น สามารถเปลี่ยน
อุณหภูมิของมันให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

เรื่องที่ 3 "ประวัติของรถยนต์"

มนุษย์ใฝ่ฝันอยากไปไหนทุกหนทุกแห่งอย่างรวดเร็วและอยากมีพลัง เช่น สัตว์ป่ามาดั่ง
แต่สมัยยุคต้น ๆ แล้ว ดังนั้นจึงมีการฝึกม้าไว้ขี่และลากของหนัก แต่เมื่อไม่กี่ร้อยปีมานี้เองที่คน
เริ่มคิดว่าทำไมเราไม่สร้างเครื่องยนต์ขึ้นใช้แทนม้ากันละ

ในศตวรรษที่ 17 รถที่ใช้ไปได้ออกสร้างขึ้นและขับเคลื่อนด้วยพลังลม แต่ไม่ประสบผล
สำเร็จ เพราะไม่มีลมทุกวันและลมมักจะพัดในทิศทางที่ต้องการ จึงไม่นิยมกัน ในปี 1770
รถยนต์ที่แท้จริงคันแรกได้ปรากฏในฝรั่งเศส เป็นรถชนิดพลังไอน้ำและประสบความสำเร็จมาก
กว่าชนิดใช้พลังลม พอถึงศตวรรษที่ 19 รถพลังไอน้ำกลายเป็นสิ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย

ราวปี 1880 วิศวกรชาวเยอรมันสองคนคือ กอตลีบ เดมเลอร์ และ คาร์ล เบนซ์
สร้างรถที่ใช้เครื่องยนต์เบนซิน ซึ่งเป็นแบบอย่างของรถที่ใช้ในปัจจุบัน ในศตวรรษที่ 20 รถยนต์
เป็นพาหนะที่สะดวกสบาย วิ่งได้เร็วและพลังสูง

3. การทำความเข้าใจให้ชัดเจน

1. จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำให้คำศัพท์ ข้อความ ประเด็นที่ไม่ชัดเจน หรือ คลุมเครือ มาตีหรือขยายความให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. เนื้อหา

2.1 บทอ่าน เรื่อง "พलयมลิวลย์" และ "แมลงวันเพชรฆาต"

2.2 กลวิธีการอ่าน ในการทำความเข้าใจคำ หรือข้อความที่ไม่ชัดเจน มีวิธีการ

ดังนี้

- 1) อ่านประโยคสุดท้ายของเนื้อเรื่องจะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำที่ไม่เข้าใจมากขึ้น
- 2) การอ่านเนื้อเรื่องซ้ำก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้เข้าใจเรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น
- 3) การเชื่อมโยงคำหรือข้อความเข้าด้วยกันจะช่วยให้เข้าใจความหมายยิ่งขึ้น
- 4) ชักถามผู้รู้หรือเปิดพจนานุกรม

3. สื่อการฝึก แบบฝึกอ่าน 2 เรื่อง

4. เวลาที่ใช้ ประมาณ 30 นาที

5. การดำเนินกิจกรรมการฝึก

5.1 ขั้นนำ

- 1) ผู้ฝึกแจกเนื้อเรื่องที่ 1 "พलयมลิวลย์" ให้นักเรียนอ่านแล้วให้นักเรียน ทดลองหาคำที่ไม่เข้าใจความหมาย
- 2) ผู้ฝึกอภิปรายชักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่นักเรียนเลือกมา
- 3) ผู้ฝึกอธิบายว่าการทำให้ความหมายของคำเหล่านั้นชัดเจนขึ้น จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องมากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการอ่านมาก

5.2 ขั้นดำเนินการฝึก

- 1) ผู้ฝึกยกเนื้อเรื่องเดิมขึ้นมาอภิปรายอีกครั้ง พร้อมทั้งแสดงวิธีในการทำ ความเข้าใจให้ชัดเจนในแต่ละขั้นตอนให้นักเรียนดู
- 2) ผู้ฝึกแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 2 ให้นักเรียนทดลองใช้วิธีการเดียวกับที่ผู้ฝึก แสดง ผู้ฝึกคอยแนะนำนักเรียนตลอด

5.3 ขั้นสรุป

ผู้ฝึกสรุปวิธีการตามขั้นตอนให้นักเรียนฟังอีกครั้ง

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ 1 "พलयมลิลย์"

ชายหนุ่มเจ้าของถิ่นรับสาวเท่าเข้าไปดู เพราะไม่แน่ใจว่ามลิลย์จะลพยศได้จริง ๆ ฉวยพลาดทำมันบันดาลโทสะขึ้นมา ความหุนหันพลันแล่นของมันจะปลดชีวิตชายเคราะห์ร้ายนั้น เสียได้ในพริบตาเดียว แต่พอเข้าไปใกล้เขาก็ได้เห็นซากของปัจจัยที่เชื่อมมิตรภาพของมนุษย์และ สัตว์ก่อนอื่น สิ่งนั้นคือกระป๋องทุหิวบรรจุเหล้า "ไอ้เผือก" เหลือติดอยู่กับกระป๋อง มลิลย์อาจจะ ต้องการสูรน้ำขาว หรือ "ไอ้เผือก" (ตามแบบที่ชาวบ้านตั้งให้) มากกว่ากระป๋องหรือหลายเท่าจึงซบเข้าได้ แต่มนุษย์ธรรมดาสามัญ แม้จะเป็นนักเลงสุราชั้นชายเปลกถิ่นผู้เดินเข้ามาในป่าโดยไม่รู้อะไรก็คงไม่ต้องการ "ไอ้เผือก" ตั้งครั่งกระป๋องเป็นแน่ จึงชวนเชฟุคไม่เป็นท่าอยู่ข้างกองอาหารข้างเช่นนั้น

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ 2 "แมลงวันเขมดฆาต"

"เสียงเจ้าตัววายร้ายมันมาแล้ว กลางคืนแท้ ๆ ยังก้อมมา" แมฟุคขณะกำไบหมอนคอย ๆ โปะลงบนตัวใหม่จนเต็มกระดิ่ง พวกมันต่างก็ปลานขึ้นมากัดกินไบหมอนจนเกิดเสียงดังคล้ายกรรไกรขณะหนีกระดาก

ฟุคชอนชูตะเกียงส่องให้แม่ ไหมนอยคว้าไค้เสกกวาดแกว่งไล่แมลงวัน เธอต้องระมัดระวังไม้ใหม่มัดตัวใหม่ไค้ ตอนกลางวันแมลงวันเขมดฆาตยิ่งชุม เวลาใหม่ชอนตัวใหม่ถึงกับใช้มุ้งกาง เพราะมีมากจนไล่ไม่ไหว

4. การคาดคะเนเหตุการณ์

1. จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำนายล่วงหน้าได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่อ่าน

2. เนื้อหา

2.1 บทอ่าน เรื่อง "น้ำ"

2.2 กลวิธีการอ่าน

- 1) ความรู้เดิมได้แก่ความรู้ทางด้านเนื้อหา ภาษา ที่ผู้อ่านมีอยู่สามารถช่วยทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากขึ้น
- 2) การคาดคะเนเหตุการณ์อาศัยสิ่งช่วยเดาหลายประการ เช่น
 - ชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง
 - ภาพ กราฟ แผนภูมิ
 - คำ ข้อความ การใช้ภาษาในการเขียน
- 3) พยายามเชื่อมความรู้เดิมกับสิ่งต่าง ๆ ช่วยให้อ่านเรื่องได้เข้าใจยิ่งขึ้น

3. สื่อการฝึก

3.1 ภาพการ์ตูน

3.2 แบบฝึกอ่าน เรื่อง "น้ำ"

4. เวลาที่ใช้ ประมาณ 30 นาที

5. การดำเนินกิจกรรมการฝึก

5.1 ขั้นนำ ผู้ฝึกนำภาพการ์ตูนแจกนักเรียนทุกคน แล้วให้ทุกคนลองสรุปว่าภาพนั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร หลังจากนั้นช่วยกันอภิปรายหาข้อสรุป

5.2 ขั้นฝึกกิจกรรม

- 1) ผู้ฝึกนำภาพการ์ตูนมาสรุปให้นักเรียนเห็นว่า การที่นักเรียนมีความรู้ในเรื่องบางเรื่องมาบ้างแล้วจะช่วยให้เราเข้าใจเรื่องใหม่ได้มากขึ้น

ในการฝึกการคาดคะเนเหตุการณ์ที่เช่นเดียวกัน นักเรียนสามารถนำความรู้เดิมมาช่วยได้อย่างดี

- 2) ผู้ฝึกอธิบายว่า กรณีที่นักเรียนไม่เคยมีประสบการณ์กับเรื่องนั้นมาก่อน ก็สามารถจะคาดคะเนเหตุการณ์ได้โดยอาศัยสิ่งที่ช่วยหลายประการ เช่น ภาพ ชื่อเรื่อง คำ หรือข้อความ
- 3) ผู้ฝึกแจกเรื่อง "น้ำ" ให้นักเรียนทุกคน หลังจากนั้นแสดงวิธีการคาดคะเนเหตุการณ์ให้นักเรียนดู พร้อมกับอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ จนนักเรียนเข้าใจ

5.3 ขั้นสรุป

ผู้ฝึกสรุปขั้นตอนต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้

แบบฝึกอ่านเรื่อง "น้ำ"

น้ำเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า เป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกชีวิตบนโลกนี้ต้องการประมาณ 98% ของปริมาณน้ำในโลกเราเป็นน้ำทะเล น้ำจืดมีอยู่น้อย และปัจจุบันน้ำจืดเริ่มขาดแคลน ประกิติที่มาของน้ำจืดคือฝนและหิมะ แต่เนื่องจากประชากรเพิ่มขึ้นและเศรษฐกิจขยายตัว ปริมาณการใช้น้ำจึงเพิ่มขึ้น

น้ำมีน้อยอยู่แล้ว ยังมามีมลพิษเสียอีก ปลายังตายเลย บางแหล่งน้ำถึงกับส่งกลิ่นเน่าเหม็น เราจึงต้องเผชิญหน้ากับปัญหาสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือปัญหาน้ำเสีย

น้ำเสียนั้นเป็นอย่างไร น้ำเสียเป็นน้ำที่มีสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์ปะปนอยู่ อันทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมลง น้ำเป็นตัวทำละลายที่ดี และยังเป็นตัวกลางให้อนุภาคของแข็งแขวนลอย น้ำจึงเป็นแหล่งรับสารไว้มาก ไม่ว่าจะโดยบังเอิญหรือจงใจ จำนวนผู้คนมากขึ้นทุกทีและการพัฒนาทางเทคโนโลยีซึ่งช่วยให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้นกลายเป็นสาเหตุใหญ่ทำให้น้ำที่เคยสะอาดกลายเป็นน้ำเสีย

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 1

"เราเริ่มต้นเป็นตัวเราได้อย่างไร" เป็นปัญหาซึ่งเรามักจะถามตนเอง หรือถามคนอื่นอยู่เสมอ บางคนก็สงสัยต่อไปว่า ลูกหมา ลูกแมว ลูกสัตว์อื่น ๆ มันเกิดมาอย่างไร ทำไมลูกนกลูกปลาจึงเกิดมาจากไข่แล้วมาเป็นนกตัวเล็ก ๆ ปลาตัวน้อย ๆ ทำไม หมา แมว ออกลูกเป็นตัว เราลองมาอ่านกันต่อไป เราจะได้หาคำตอบที่เราสงสัยอยู่

เมื่อเราเกิดหรือสัตว์เกิด เราเกิดมาในลักษณะเป็นตัว เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ สัตว์ตัวน้อย ๆ มาก่อน แต่เราไม่ได้เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ หรือสัตว์ตัวน้อย ๆ มาก่อน ก่อนที่คนหรือสัตว์จะเกิดเขาจะต้องมีการปฏิสนธิเป็นสิ่งที่ชีวิตเจริญเติบโตในท้องแม่มาก่อน การเจริญเติบโตในท้องแม่มีวิธีการที่ซับซ้อนมาก

สิ่งที่เริ่มปฏิสนธิเป็นชีวิตมีขนาดเล็กมาก เล็กกว่าเมื่อตอนเกิดใหม่ ๆ หลายร้อยเท่า นัก สิ่งที่เราเริ่มเป็นชีวิตนี้มีลักษณะเป็นจุดกลมที่เล็กมาก เล็กกว่าจุดจากดินสอดำที่มีปลายแหลมที่สุด หรือถ้าเรามองปลายเข็มเจาะรูกระดาษให้เป็นรูเล็กที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วยกขึ้นส่องดูรอยเข็ม จุดรอยเข็มนั้นแหละมีขนาดประมาณจุดเริ่มต้นของชีวิต... จุดนี้มองดูเหมือนไข่มากกว่าเหมือนอย่างอื่น คนหรือสัตว์ก็เริ่มต้นชีวิตในลักษณะเป็นไข่เหมือนกันทั้งนั้น สุนัข ช้าง แมว งู นก หนอน ปลา หรือปลาวาฬและสัตว์อื่น ๆ เริ่มต้นมีชีวิตในลักษณะเป็นไข่เช่นเดียวกับคน เราเกิดสู่โลกด้วยการเป็นตัวเรียกว่า เด็กหรือทารก แต่ก่อนที่จะเป็นเด็กหรือทารก เราเริ่มมีชีวิตจากไข่เหมือนกันหมด

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 2

ท่านจะเลือกรุ่งกินน้ำลงมาได้ไหม ช้างจะเป็นต้นไม้ได้ไหม ไอศกรีมมีรสเผ็ดไหม
เกลือกจะมีรสหวานเหมือนขนมหวานไหม ดอกไม้มีกลิ่นหอม ไข่ไหม ไม้จะเบาเหมือนขนนกได้ไหม
ลองฟังเสียงไม่ว่าจะมีเสียงดังเหมือนนกร้องเพลงไหม ท่านคงทราบคำตอบทุกคำถามแล้ว แต่
ท่านทราบทุกคำตอบได้อย่างไร?

ไม่นานมานี้ ท่านยังเป็นเด็กเล็กอยู่ เพิ่งเดินได้ และเพิ่งจะพูดได้ ท่านเรียนรู้ที่
จะรับประทานอาหารเอง แต่ตัวได้เอง และในเวลานี้ไม่เพียงแต่ท่านจะเดินได้ แต่ท่านยังวิ่ง
และกระโดดได้ ท่านเป็นบันได ปีนรั้ว ปีนต้นไม้ ท่านอาจจะขี่จักรยานสามล้อได้ และกำลังจะ
หัดขี่จักรยานสองล้อ ท่านรู้จักชื่อทุก ๆ สิ่ง และทุกคนรอบตัวท่าน

ถ้าท่านจะเรียนมากขึ้น ท่านต้องโตขึ้น มีอายุมากขึ้น เมื่อท่านโตขึ้น ท่านถามคำถาม
ท่านใช้สายตา หู ปาก มือ และจมูก เพื่อค้นหาสิ่งที่ท่านชอบ ตาของท่านจะบอกท่านว่า ดอกไม้
แก้วสีต่าง ๆ และเมฆสีขาวในท้องฟ้าสีครามเป็นสิ่งสวยงาม หูของท่านจะบอกให้ทราบว่า
บางครั้งน้ำก็มีเสียงเป็นฟองฟู... และทำให้เกิดเสียงกระเซ็นดัง ๆ ในอ่างอาบน้ำ ปากของ
ท่านทำให้ทราบว่า ขนมพายอร่อยเหมือนกับกลิ่นของมัน แต่ท่านจะเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วว่า
รสชาติของหญ้าและโคลนไม่ดีเลย นิ้วของท่านจะบอกว่าแก้มเด็กและขนเมวนั้นอ่อนนุ่ม ท่านจะ
พบว่า เข็มกลัด เข็มหมุด และเศษแก้วอาจทำให้ท่านบาดเจ็บได้ จมูกของท่านจะบอกท่านว่า
ดอกไม้มีกลิ่นหอม แต่ขยะไม่หอม

เมื่อท่านใช้สายตาสำหรับมองดู ใช้หูสำหรับฟัง ใช้ปากสำหรับชิมรส ใช้นิ้ว
สำหรับสัมผัส และใช้จมูกสำหรับดมกลิ่น ท่านจะพบสิ่งใหม่ ๆ ทุกวัน และถ้าท่านยังคงทำเช่นนี้
ตลอดชีวิต ท่านก็จะพบสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 3

คำว่า "แพ" เป็นชื่อรวม ๆ หมายถึงการนำวัตถุที่ลอยน้ำได้จะเป็นไม้หรือวัตถุอื่นก็ได้ มาผูกรวมกันมาก ๆ ให้ลอยเกาะกันเป็นกลุ่ม ใช้เป็นพาหนะหรือที่อยู่อาศัย และช่วยพยุงของที่หนักไม่ให้จมก็เรียกว่า "แพ" เช่นเอาไม้ไผ่มามัดรวมกันมาก ๆ ลำจลายนน้ำได้ก็เรียกว่าแพ ไม้ไผ่ใช้ต่างเรือ ในเมืองจีนพวกทอดแหหาปลาใช้แพไม้ไผ่อย่างนี้ เวลาเอาซุงล่องมาจากปากน้ำโพสมัยก่อน เขาจะผูกแพซุงกับแพไม้ไผ่เพื่อพยุงไม่ให้ซุงจมน้ำเรียกว่า "แพซุง" ต่อมาเมื่อเห็นอะไรจับกลุ่มลอยน้ำมามาก ๆ อย่างพวกสวะหรือผักบุ้งผักตบก็ถูกเรียกเปรียบเทียบว่า "ลอยเป็นแพ" ไปด้วย

มีสำนวนโบราณที่ยังใช้กันอยู่ในปัจจุบันคือ "ลอยแพ" อย่างเคยมีข่าวพาคหัวหน้าสี่พิมพ์ว่าคนงานไทยถูกลอยแพที่สิงคโปร์ คำว่าลอยแพในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าถูกบังคับให้ลงไปอยู่ในแพแล้วตัวลอยออกทะเลไป แต่หมายถึงถูกปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ สำนวนนี้มาจากการลงโทษสมัยโบราณ อย่างในเรื่องกาก็ มีกล่าวถึงท้าวพรหมหัตถ์ศรีนางกาก็ ก็จับนางกาก็ใส่แพลอยไป ถือเป็นคนชั่วชั่วอยู่บนแผ่นดินไม่ได้ ในกฎหมายไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา ถ้า "พ่อแม่ลูกพี่ลูกน้อง ยายหลาน ตาหลาน ลุงน้าหลายทำชู้กันไว้ ให้ทำแพลอยผู้นั้นเสียในชล"

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 4

เมื่อเมฆฝนมรดฟ้าฝางมาต้อง
วิหคร้องเรียงสนุกปลุกชีพ่า
"เจ้าน้อย" แดกแยกคุ่มเหนือบุ่มตา
เริ่มชี้ว้างเวงเพลงไบไม้

โดยอาชีฟ...

ถึงร้อนถึงหนาวทองก็ต้องสู้
เหนื่อยแทบซึกหนักเบาโลกเขารู้
ว่าเป็นผู้เลี้ยงเหล่าชาวประชา

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 5

ความซื่อสัตย์ต่อตนเองนั้นมีค่าสูงกว่าอะไรทั้งหมด นับว่าเป็นยอดของความซื่อสัตย์ก็ว่าได้ เพราะเกี่ยวกับจิตใจ คือ หิริโอตตัปปะ (ความละอายกลัวบาป) คนที่ไม่กล้าทำผิดเพราะมีตนคอยจับผิดอยู่ก็ตาม หรือเพราะกลัวคนอื่นเห็นก็ตาม หรือเพราะยังไม่มีโอกาสที่จะกระทำก็ตาม เหล่านี้ยังไม่เรียกว่าซื่อสัตย์ต่อตนเอง แต่ผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อตนเองนั้นต้องเป็นผู้มีหิริโอตตัปปะ คือละอายต่อตัวของตัวเอง กระดากตัวเอง กลัวตัวเองไม่กล้าทำอะไรผิด อันได้ชื่อว่าเป็นสุจริต แม้การกระทำนั้นจะไม่มีใครรู้เห็นก็ตาม

ยกตัวอย่างเช่น นาย ก. มีความตั้งใจจะอดเหล้า และได้ให้คำมั่นสัญญาไว้กับใครหรือไม่ก็ตาม แต่เมื่อเขาได้ตั้งปณิธานไว้ในใจเช่นนี้ แม้เขาจะอยู่ด้วยคนเดียวโดยลำพัง และอยากแสนอยากเท่าใดก็ตาม และเมื่อกินเหล้าเข้าไปแล้วจะไม่มีใครเห็นเลยก็ตาม แต่เขาก็ไม่กิน เพื่อรักษาความตั้งใจหรือคำพูดที่เขาได้แสดงเจตนาไว้ เช่นนี้เรียกว่า นาย ก. ซื่อสัตย์ต่อตนเอง หรือเราได้ตั้งใจไว้ว่า ถ้าเราถูกล็อตเตอรี่ที่ 1 เราจะอุทิศเงินก้อนหนึ่งบำรุงการกุศล ครั้นเมื่อเราถูกเข้าจริง ๆ แม้เราจะไม่ทำตามที่ได้ตั้งใจไว้แต่เดิม ก็ไม่มีใครรู้ไม่มีใครว่า และไม่ผิดอะไรทั้งสิ้น เพราะเราไม่ได้พูดหรือสัญญาไว้กับใคร แต่เรามีหิริโอตตัปปะ จึงต้องส่งเงินบำรุงการกุศลตามที่ได้ตั้งปณิธานไว้แต่เดิม เช่นนี้เรียกว่าซื่อสัตย์ต่อตนเอง หรือเราได้รับปากอะไรบางอย่างไว้กับพ่อแม่ เราจะมาอยู่เสียห่างไกลการกระทำความไม่ดีใด ๆ พ่อก็ไม่รู้ไม่เห็น แต่เราก็ไม่ทำเพื่อรักษาคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้กับพ่อ เช่นนี้เรียกว่าเราเป็นคนซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือพูดรวมความว่าการซื่อสัตย์ต่อตนเองนั้น ได้แก่การกระทำให้เป็นไปตามที่ตั้งใจไว้ หรือตามคำพูดที่ได้ลั่นวาจาไว้โดยไม่เหลวไหล และสามารถระงับความอยากและบังคับตนเองด้วยกำลังใจอันเข้มแข็งและเด็ดเดี่ยว โดยยึดหลักหิริโอตตัปปะเป็นคติประจำใจ กล่าวคือเราต้องซื่อสัตย์ต่ออุคมคติต่อความนึกคิดหรือความตั้งใจ และต่อคำพูดของเรานั้นเอง

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 6

น้ำหลากมารวมท่วมทุ่ง
 ผักตบแพแตกแยกไป
 พุดมากความน้อยรำคาญ
 เหมือนพายเรือในวารี

พุดไปหลายนาที่ผ่าน
 มิรู้สำคัญตรงใด
 ไม่ได้ประโยชน์สักสิ่ง
 หายากดั่งค้นหาทอง

กระเจดผักบุงหลุดไหล
 จนเกือบมองไม่เห็นมี
 เสียงานเสียเวลาหน้าที่
 เก็บผักที่มีกระจุกกระจาย

หาที่แก่นสารไม่ได้
 เหมือนน้ำท่วมไหลเจิ่งนอง
 ความจริงในน้ำคำพอง
 พุดคล่องแต่ไร้สาระ

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 7

เมื่อสมัยคุณยายยังเป็นเด็ก ๆ อยู่ นั้น เนื่องจากเมืองไทยเป็นเมืองร้อน การแต่งกาย จึงแต่งด้วยผ้าบาง ๆ หน่น้อย ๆ คุณยายเป็นเด็กก็ใส่เสื้อคอกลมหรือคอกระเช้า ส่วนคุณแม่ คุณย่าต่าง ๆ นั้น เวลาอยู่กับบ้านร้อน ๆ ชอบห่มผ้าแถบน้ำมันข้างสบายใจดี ผ้าแถบนี้คุณย่า ของคุณยายบอกว่า "มันใช้ได้สารพัดประโยชน์เท่า ๆ กับผ้าขาวม้าของผู้ชายเลยทีเดียว เสีย แต่ว่าผืนเล็กกว่า" คุณย่าเองเวลากินหมากแล้วทำท่าจะหยุดก็เอาผ้าแถบเช็ดไปพลางก่อน แม่ลูกอ่อนก็อาศัยผ้าแถบนี้ละเช็ดปากลูกเวลากินข้าวกับกล้วย พอลูกคลานได้แม่ก็เอาผ้าแถบนี้ละ ผูกขาลูกติดไว้กับลูกกรงบ้าง ขาตุขาโต๊ะบ้าง เวลายุ่งหรือแมลงวันมารบกวนก็เอาชายผ้าแถบนั้น แทะละโบกปิดไล่มดแล้วยังได้ลมโชยด้วย

คุณย่าของคุณยายยังเล่าว่า "ผ้าแถบนี้เวลาผู้หญิงคลอดลูกสำคัญนัก ใช้ประโยชน์ได้ดี มาก เวลาเจ็บท้องมากชาวบ้านใช้ผ้าแถบนี้ผูกโยงกับข้อบ้าง ลูกกรงเตียงบ้างให้จุดไว้เพื่อคลาย ความเจ็บปวด เมื่อคลอดแล้วก็ยังพันท้องให้แน่น ๆ ไม่ให้ท้องป่องหรือท้องยุ่ย เมื่อลูกกินนมแล้ว ต้องการให้ลูกหย่านมก็ใช้ผ้าแถบนี้อีก พันอกแน่น ๆ แก้วปวดและน้านมคัด" คุณยายจึงคิดว่ามันใช้ได้สารพัดประโยชน์จริง ๆ เมื่อคุณยายโตและแต่งงานแล้ว

ผ้าแถบนี้นิยมใช้ห่มกันแต่ในบ้าน ถ้าจะไปธุระไหนก็สวมเสื้อ แต่คนแก่ ๆ มักไม่คิดถึง เรื่องนี้ ไปแถวบ้านใกล้ ๆ ก็ยังคงใช้อยู่ ไปตลาดก็พอได้ แต่แม่ค้าในตลาดยังคงใช้ผ้าแถบกัน อยู่ โดยเฉพาะคนอ้วน ๆ ชี้อ่อนชอบใช้ผ้าแถบนี้

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 8

คนที่ทำบุญอุทิศให้แก่ความดีนั้น เป็นพรหมณ์ผู้หญิงแห่งเมืองสาวดีเมื่อปลายพันปีมาแล้ว ชื่อว่า "กัจจანი" นางมีบุตรชายโตเป็นหนุ่มแล้วอยู่คนหนึ่ง บุตรชายนี้มีความดีต่อนางมาก เขาดูแลนางให้สุขสบายโดยไม่มีความเหน็ดเหนื่อย จนนางนึกสงสารอยากหากคนมาช่วยแบ่งเบากภาระ โดยการหาหญิงสาวมาเป็นคู่

ในครั้งแรกชายหนุ่มปฏิเสธด้วยคิดว่าไม่ได้เหนื่อยยากหนักหนา มีความเต็มใจที่จะได้ปรนนิบัติมารดาเช่นนี้ แต่ในที่สุดก็ทนความรบเร้าของมารดาไม่ได้ จึงได้รับหญิงคนหนึ่งมาเป็นภรรยา

แม้ว่าจะแต่งงานไปแล้วชายหนุ่มก็ยังดูแลยกย่องมารดาเหมือนเคย เป็นเหตุให้ผู้เป็นภรรยาอิจฉาริษยาอยากได้รับการเอาอกเอาใจและเป็นใหญ่ในบ้านบ้าง จึงเห็นว่านางพรหมณีเป็นเสี้ยนหนามที่ต้องกำจัดไปเสียให้พ้นทาง เมื่อสามีไม่อยู่ ผู้เป็นภรรยาก็แกล้งนางกัจจานิต่าง ๆ นานา เช่น หุงข้าวดิบให้กินบ้าง ปล่อยให้ยุงเข้ามุงบ้าง ทำยังฟ้องสามีว่าแม่นั้นเอาใจยาก บ่นจุกจิกจู้จี้ทำอะไรให้ก็มีแต่ติ กระทำเช่นนี้เรื่อย ๆ สามีก็เอนเอียงเข้าข้างภรรยา นางใช้มารยาหญิงยุให้สามีขับมารดาออกจากบ้านจนสำเร็จ นางกัจจานิต้องเร่ร่อนอาศัยเข้าบ้าง ขอทานบ้าง รับจ้างบ้าง นางก็มีได้กล่าวโทษแต่อย่างใด บุตรสะใภ้ก็ไม่หยุดเท่านั้น เมื่อนางคลอดลูกออกมาก็ประโคมข่าวว่านางมีโชคได้ขับคนอุปมุงคลอดออกจากบ้าน ฝ่ายนางพรหมณีก็เสียใจเป็นอันมาก ธรรมมะอันเป็นความดีได้ตายไปจากโลกนี้แล้ว คนชั่วจึงได้ดี นางตัดสินใจนำอาหารเข้าป่าช้า ใช้หัวกระดูกสามหัวเป็นที่ตั้งหม้อและกระทะจุดเชื้อเพลิงหุงต้มอาหารอุทิศให้แก่ธรรมมะ เรื่องแบบนี้ไม่เคยเกิดขึ้นในโลก พระอินทร์รู้เข้าจึงต้องปลอมมาเป็นพรหมณ์เก่ามาสังเคราะห์นางพรหมณี โดยรับอาสาไปลงโทษลูกและหลานของนางให้ถึงแก่ความตายหรือทำให้เกิดการเจ็บป่วยหรือยากจนลง แต่ไม่ว่าจะเสนอโทษอย่างไรนางก็ไม่ยอมที่จะทนเห็นความวิบัติของลูกได้ พระอินทร์จึงชี้ว่าธรรมมะได้ตายไปจากโลกนี้ก็หาไม่ ด้วยเห็นชัด ๆ ว่ายังมีอยู่ในตัวของนางเอง ที่มีแต่ความเมตตา มิได้คิดพยาบาทหรืออาฆาตลูกเลย ส่วนกรรมดีกรรมชั่วมีจริงเพียงแต่ไม่ส่งผลให้เห็นในชาตินี้เท่านั้น" ซึ่งนางก็เห็นจริง จึงเรียกบุตรชายและสะใภ้มาอบรมสั่งสอนให้ทราบถึงความรักอันสูงส่งของนางจนทั้งสองสำนึกผิด รับนางเข้าไปอยู่ในบ้านและดูแล

ตัวอย่างการฝึกการสนทนาครั้งที่ 9

"อาคัมส์ กร็องส์" สัตว์โลกผู้บุกเบิก เขาเล็งเห็นประโยชน์ของถ้ำว่าเป็นที่อยู่อาศัย หลบแดดหลบฝนได้ดี จึงพักอยู่อย่างมีความสุขกับขบวนการของเขา "อีวา กร็องส์" สุภาพสตรีหมายเลขหนึ่งในขณะนั้น เขาและเธอก็เหมือนสิ่งมีชีวิตโดยทั่วไปคือ ต้องยังชีพด้วยอาหาร ฉะนั้นในวันหนึ่งท่ามกลางความหนาวเหน็บ "อาคัมส์ กร็องส์" จึงเดินออกจากถ้ำเพื่อหาอาหาร ทันใดนั้นเอง สายฟ้าก็ฟาดเปรี้ยงมายังต้นไม้ต้นหนึ่ง ทำให้ต้นไม้ลุกแดงเป็นไฟ มีแสงสว่างจ้าไปทั่วมือไหวเท่าความคึก เขาฉวยไม้ค้ำไฟต้นหนึ่ง ตั้งใจจะไปอวดอีวา ในขณะที่เดียวกันไคโนเสาร์ในป่าต่างวิ่งหนีไฟอย่างสุดกำลัง แต่อย่างไรก็ตามหลายตัวถูกย่างสดส่งกลิ่นหอมโชยมาเข้าจมูกอาคัมส์ เชื่อว่าไคโนเสาร์ต้องอโรยจึงลากกลับไปบ้านด้วย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทั้งสองรู้จักจุดไฟขึ้นใช้ในการทำอาหาร สร้างความอบอุ่นและแสงสว่าง

หลังจากที่ "เบนเซอร์ กร็องส์" ขับริดส์ก็เข้าร่วมแข่งขันกีฬารอบสุดท้ายแล้ว ก็มีพิธีปิดการแข่งขันกีฬา โดยมี "อาร์บี กร็องส์" นักกีฬายอดเยี่ยมวิ่งถือคบเพลิงออกมาจากโคลีเซียม ระหว่างทางเขาพบ "อาร์คิมิดีส กร็องส์" กำลังคำนวณคณิตศาสตร์อยู่อย่างขมุกขมัว ซึ่งเขาผู้นี้ผลักดันวิชาคณิตศาสตร์ให้เจริญก้าวหน้า และพลอยมีส่วนช่วยสร้างความเจริญให้แก่วิชาการด้านอื่น ๆ ด้วย

"เบนจามิน กร็องส์" ชักว่าท่ามกลางฝนฟ้าคะนอง และได้พบไฟฟ้าสถิตในห้องทดลองส่วนตัว "เอดิสัน กร็องส์" ประสบความสำเร็จในการประดิษฐ์หลอดไฟฟ้าและเครื่องเล่นจานเสียงจากการค้นพบนี้ก่อให้เกิดการค้นพบอื่น ๆ อีกมากมาย เพราะพลังไฟฟ้าให้ประโยชน์มหาศาลโลกเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วด้วยพลังงานไฟฟ้านี้เอง

"เหนือฟ้ายังมีฟ้า" "ออร์วิล กร็องส์" เลืออากาศผู้ยิ่งใหญ่ กำลังบินผาดโผนอยู่เหนือเมฆด้วยความชื่นชมในผลงานของเขา เครื่องบินที่สมบูรณ์ที่สุดในสมัยนั้น

หลังจากที่มนุษย์อวกาศสามารถโคจรรอบโลกได้สำเร็จแล้ว "อาร์มสตรอง กร็องส์" ก็ไต่อย่างท้าวลงบนดวงจันทร์เป็นคนแรก แม้จะเป็นก้าวสั้น ๆ ของเขา แต่ก็เป็นการก้าวที่ยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ

แม้อนาคตของโลกจะอยู่ในกำมือของท่าน แต่ท่านก็ไม่สามารถจะแน่ใจได้ว่าอนาคตนั้นน่าชื่นชม นอกจากท่านจะร่วมมือกันสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้แก่โลก ด้วยความหวังที่ว่า ทายาทคนต่อไปของ "กร็องส์" อาจเป็นท่านก็ได้ และจะเป็นกร็องส์ที่ดีด้วย ถ้าท่านพยายาม

ตัวอย่างการฝึก
การสนทนาครั้งที่ 10

เนื้อเรื่อง

นานมาแล้ว ไม่ไกลจากขอนแก่น ยังมีควายตัวหนึ่ง เจ้าข้อมมีไว้ใช้ไถนา แม้ว่าจะ
เป็นงานน่าเบื่อ มันก็คิดว่ามันมีความสุขตามสมควร มันคิดว่าเวลาฝนตกใหม่ ๆ กลิ่นไอนินหอมขึ้น
ใจจริง ๆ มันเฝ้าทำงานด้วยความซื่อสัตย์อยู่หลายปี จนมาวันหนึ่งขณะนอนกลิ้งอยู่ในปลัก ควาย
คิดออกมาแล้วเห็นว่า ถ้ายังเป็นควายอยู่อย่างนี้ ไฉนจะทำความเจริญให้แก่ตนได้ มันเหลียวไป
แลมาเห็นคนกลุ่มหนึ่งเดินผ่านไป จึงเกิดความคิดขึ้นมาว่า "อย่ากระนั้นเลยเราจะไปเป็นคน อยู่
อย่างคน กินอย่างคน ทำงานอย่างคน สนุกอย่างคน ไปอยู่กับคนเสียเลยจะดีกว่า แล้วจะได้
เจริญอย่างคน" เมื่อคิดได้ดังนั้นมันก็สลัดความเป็นควายออก ร่ำลาเจ้าของที่หวังโยแล้วมุ่งหน้า
เข้าสู่หมู่บ้าน ควายตัวนี้เริ่มใช้ชีวิตอย่างคนทันที มีความเป็นอยู่อย่างคน กินอย่างคน นอนอย่าง
คน พูดอย่างคน เดินอย่างคน แต่งตัวอย่างคน ทำงานอย่างคนและสมาคมกับคน ไม่ช้าไม่นานมัน
ก็รู้สึกว่ามีอย่างหนึ่งทำไม่ได้ นั่นคือสนุกอย่างคนไม่ได้ แม้มันจะใช้ความพยายามมากเท่าใด
ควายก็ไม่รู้สึกสนุก ควายไม่เคยยิ้มเลยตั้งแต่เป็นคน ไปหาหม้อแล้ว ไปหาคนอื่น ๆ ก็แล้ว ไปหา
เพื่อนควายด้วยกันก็แล้ว ไม่มีใครช่วยให้ ควายยังยิ้มไม่ออกอยู่นั่นเอง วันหนึ่งมันคิดถึงเพื่อน
ลิงจึงไปขอให้ลิงช่วย ลิงก็เห็นอย่างลิงให้ดู แสดงท่าตลกทุกอย่างที่เคยทำให้คนหัวเราะได้ แต่
ควายก็ยังยิ้มไม่ออกอยู่นั่นเอง ลิงหมกปัญญาจึงพาควายไปหาคน หวังให้นักร้องเพลงกล่อมควาย
ให้มีความสุข นกก็พยายามทำท่าบินแปลก ๆ โผล่จากกิ่งไม้หนึ่งไปยังกิ่งไม้หนึ่ง ร้องเพลงเสียง
สูง ๆ ต่ำ ๆ ทำเสียงล้อเลียนต่าง ๆ ร้องเพลงหวานเจื้อยแจ้วที่สุดเท่าจะร้องได้ ควายก็ยัง
ยิ้มไม่ออกอยู่นั่นเอง นกหมกปัญญาจึงพาควายไปหาไล่เตื่อน ไล่เตื่อนเห็นนกก็หลบนึกว่านกจะมา
กิน นกร้องตะโกนบอกว่า "ไม่ใช่ จะมาขอความช่วยเหลือต่างหาก เพื่อนควายยิ้มไม่ออกมาหลาย
เดือนแล้ว เป็นเรื่องเศร้า ช่วยเพื่อนที" ไล่เตื่อนโผล่ออกมาแล้วบอกว่า "ได้ซิ แต่ควายจะต้อง
ทำตามทีบอกแล้วอย่าถามอะไรให้มากมายนัก" ควายสัญญาว่าจะทำตามไล่เตื่อนทุกอย่าง ไล่เตื่อน
บอกว่า "ขอโทษที่จะต้องใช้เวลาหน่อย เพราะเดินช้า" ว่าแล้วก็ให้ควายเดินตามมา ใช้เวลา

เกือบตลอดวัน ไล่เคื่อนนทางมาจนถึงแหล่งน้ำแห่งหนึ่ง แล้วคลานลงไปจนถึงน้ำ ควายก็เดินตามไปจนขาแช่อยู่ในโคลน ทันใดนั้นเองควายก็มีความรู้สึกประหลาด โคลนนั้นเย็นและน้ำที่ไหลมาถูกขานั้นเย็นชื่นใจ ควายเดินลงไปจนถึงน้ำลึก แล้วมันก็โผล่ตัวลงไปกลิ้งเกลือกกับโคลน มิโยที่เสื้อผ้าจะสกปรก มิโยที่หน้าจะเลอะโคลน มันพลิกตัวไปมาจนโคลนเปื้อนไปทั้งตัว มีความสุขอะไรอย่างนี้ ๆ แล้วมันก็ร้องตะโกนด้วยความร่าเริง แล้วมันก็หัวเราะตังก้องไปทั่วบริเวณจนเหนื่อย ทั้งลิงและนกต่างก็พลอยหัวเราะไปด้วย เมื่อเห็นเพื่อนควายหัวเราะได้ แล้วก็ร้องเรียกชวนควายกลับบ้าน "บ้านอยู่ที่ไหน" ควายถามแล้วพูดอย่างภูมิใจว่า "บ้านฉันอยู่ที่นี้ บ้านฉันอยู่ที่นี้" ว่าแล้วก็ลุกขึ้นเส้มหน้าอยู่ที่ริมปลักนั้นเอง

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 11

"แม่โพสพ" เป็นผีหรือไม่ ตอบได้เลยว่าเป็น แต่เป็นผีฝ่ายดี คืออย่างไรนั้นต้องอ่านจากเรื่อง "ความเชื่อเรื่องแม่โพสพ" ของอาจารย์เจือ สตะเวทิน ซึ่งเขียนไว้ใน "คำรับวรรณคดี" ว่า

"ชาวไทยถือผีหนึ่งว่าคุ้มครองการทำไร่นาให้ได้ผลดี ผีนี้ชื่อแม่โพสพ" คนไทยเราเคารพแม่โพสพมาก มักทำการเส้นไหว้อยู่เสมอ เมล็ดข้าวที่ตกอยู่ก็ห้ามเหยียบย่ำเพราะเคารพแม่โพสพ เมื่อรับประทานข้าวอิ่มแล้วผู้ใหญ่ก็จะสอนให้เด็กไหว้แม่โพสพ ในชนบทการลักขโมยอื่น ๆ ไม่ใคร่จะถือกัน แต่พวกขโมยจะไม่ขโมยข้าว เพราะเคารพแม่โพสพ แม้เวลาซื้อขายแลกเปลี่ยนกันก็ตาม ถ้าคนกลัวบาปก็ต้องขอโทษกันเสียก่อน เพราะการตวงอาจขาดอาจเกินบ้างก็ได้ เขาเกรงแม่โพสพจะโกรธและไม่เป็นมงคลแก่ตัว

คำว่าแม่โพสพนั้น บางทีก็เรียกเลื่อนกันเป็นอย่างอื่นบ้าง เช่น แม่ประสพ หรือ พสพ รูปร่างเป็นผู้หญิงสวยงาม ผมประดับ สไบเฉียง โดยปกติช่างทำเป็นรูปนั่งพับเพียบ เรียบร้อย

แม้จะพิสูจน์ไม่ได้ชัดเจนว่า ผีมีจริงหรือไม่ แต่ถ้าเป็น "ผี" ที่ให้คุณและเตือนให้เรา รู้คุณค่าของ "ข้าว" ดังเช่นแม่โพสพ ก็น่าจะเป็นความเชื่อที่ไม่มีพิษมีภัย

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 12

เมื่อ 30 ปีที่แล้วมา ไทยเคยเป็นประเทศที่มีสัตว์ป่าชุกชุมมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก แต่ปัจจุบันเราเหลือสัตว์ป่าไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ของที่เคยมี ที่สูญพันธุ์ไปแล้วก็มีหลายชนิด เช่น เนื้อสมัน ซึ่งเป็นวางที่สวยงามที่สุดในโลก สูญพันธุ์ไปจากประเทศไทยและในโลกเมื่อ 40 ปี ก่อนเพราะถูกฆ่าเล่น ละอง ละมั่ง ก็เหลือเพียงละมั่ง (ตัวเมีย) อยู่ตัวเดียว แรด ในประเทศไทยก็สูญพันธุ์ไปแล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้ กระซู่ ตัวสุดท้ายถูกยิงตายในปี 2513 ที่จังหวัดชัยภูมิ กูบรี หรือโคไพร ผูกสุดท้ายที่นครราชสีมา ก็ถูกยิงตายไปหมดแล้วเช่นกัน พวกสมเสร็จ ก็หาได้ยากเต็มที รวมทั้งเสือชนิดต่าง ๆ ด้วย

การที่สัตว์ป่าสูญพันธุ์ไปอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการทำลายป่า ทำให้มันไม่มีที่อยู่ปลอดภัย คนเข้าไปฆ่าเล่นได้สะดวก ทดลองความแม่นยำบ้าง จับมาขายและส่งออกต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ๆ บ้าง พราน ชาวบ้าน ฆ่าเอาเนื้อเอาหนังบ้าง ฯลฯ

การป้องกันจึงทำได้แก่ สร้างทัศนคติให้ประชาชนเห็นคุณค่าของสัตว์ป่า ปลุกฝังให้เยาวชนมีความรักและเมตตาสัตว์ กำหนดบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือสัตว์สงวน และให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัดอย่างเสมอหน้ากันด้วย

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 13

ในสมัยก่อนน้ำตาลที่ใช้กันอยู่ประจำวันเป็นน้ำตาลจากมะพร้าวบ้าง น้ำตาลโตนดบ้าง น้ำตาลมะพร้าวมาจากสมุทรสงคราม ส่วนน้ำตาลโตนดมาจากเพชรบุรี น้ำตาลโตนดที่มาจากเมืองเพชรมีรสหวานหอมมาก ส่งมาเป็นปึก ๆ หรือเป็นหม้อ ๆ ทำด้วยดินเผา มีลวดลายขีด ๆ เกลียว ๆ น้ำตาลในหม้อเหล่านี้ใช้ทำขนมทำอาหารกันจริง ๆ แถมหม้อตาลใบเล็กทำขายเด็กก็น่ารัก พอกินน้ำตาลหม้อก็เก็บหม้อไว้อวดเล่นชายของใคร แต่ก็สู้ขนมหม้อตาลที่คุกกี้ทำไม่ได้ เพราะกินได้ทั้งน้ำตาลและหม้อตาลด้วย

คุกกี้ทำขนมหม้อตาลขายหรือแล้วแต่คนจะสั่งให้ทำ หม้อตาลนี้รูปร่างเตี้ย ๆ เป็น ๆ ปากกว้างมีน้ำตาลสีต่าง ๆ หยอดกินได้ทั้งหม้อ หม้อละคำเพราะหม้อเล็กพอคำพอดีคำ เด็ก ๆ มักได้ทำเพราะนิ้วเล็กพอดีกับพิมพ์ คุกกี้จะเป็นคนตัดแบ่งให้เท่า ๆ กัน เด็ก ๆ ก็เอาแบ่งก้อนหนึ่งใส่พิมพ์ขนมหม้อตาล เมื่อเสร็จแล้วก็ออกจากพิมพ์ หม้อ ตาล ส่วนน่ารักก็ลวดลายที่กินหม้อเสร็จไปแล้วก็เรียงในถาดเป็นแถว ๆ ทำได้มากก็เอา เขาเอาอบให้สุกเหลืองนวลสวยงามกิน แล้วก็เคี้ยวน้ำตาลใส่สีต่าง ๆ ทำได้มากก็เอาเขาเอาอบให้สุกเหลืองนวลสวยงามกิน แล้วก็เคี้ยวน้ำตาลใส่สีต่าง ๆ สวยสดทั้งนั้นมีเหลือง เขียว ชมพู ส้ม หยอดลงในหม้อตาลเล็ก ๆ นั้นจนเต็ม พอเย็นน้ำตาล ก็จับแข็งสวยงามน่ารักจริง ๆ แต่อย่างพิเศษ ที่ผู้ใหญ่ทำคือปั้นแบ่งเป็นรูปนก เต่า ปลา และกระเช้า ใหลหลังบุมมีเนื้อที่สำหรับใส่น้ำตาลได้ นกเต่าปลาเหล่านี้ มีลวดลายเอี้ยดบอบบาง หูกระเช้าก็เป็นเกลียวสวยงามมาก หยอดน้ำตาลแล้วยังไม่เสร็จ ต้องเอาไปอบให้หอมด้วยควันเทียนอบเสียก่อน อบเสร็จเปิดฝาขวดโหลหอมพุ่ง ขนมทั้งสวยทั้งหอมใคร จะไม่อยากกินขนมของคุกกี้ทั้งการอบร่วนหอมหวานพร้อมไปหมด

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 14

นักเรียนคงเคยได้ดูการเชิดหุ่นกระบอกมาบ้างแล้ว เพลงที่ประกอบการเชิดหุ่นกระบอก มีทำนองไพเราะน่าฟัง แปลกกว่าเพลงละครอย่างอื่น เรียกชื่อว่า "เพลงสังขาร" ชื่อสังขารนี้มาจากชื่อชอทานุหนึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยรัชกาลที่ 5 แก่สี่ซ้อและร้องเพลงประสานเสียงชอขณะชอทานุซึ่งเรียกว่า วนพิท ส่วนที่ได้ชื่อสังขาร สาเหตุมาแต่แกชอชบับเพลงเรื่องปลงสังขาร ตาสังขารานั่งสี่ซ้อร้องเพลงชอทานุอันไปมาอยู่หน้าศาลเจ้าพ่อเสือ ชาวหนึ่งมีภิกษุรูปหนึ่งเป็นโอรสของพระเจ้าอยู่หัว ออกบิณฑบาตผ่านมาทางที่ตาสังขารากำลังชอทานุอยู่พอดี ได้ยินเสียงขับร้องและเสียงสี่ซ้อก็ทรงพิศวงในความสามารถและจิตใจเสียงชอยิ่งนัก เสียงร้องของตาสังขารและเสียงชอประสานกันกลมเกลียวดูวิเศษล้ำเลิศ ราวกับเทวดา ภายหลังเมื่อพระภิกษุเจ้านายลาสิกขาบท ก็ลองหยิบชอมาร้องมาสี่พร้อมกันดูบ้าง แต่เมื่อพยายามสักเท่าใดก็ไม่อาจเทียบฝีมือตาสังขารได้ จึงได้ยกย่องและบันทึกลงในหนังสือ ต่อมาเมื่อสมัยรัชกาลที่ 5 เริ่มมีการเล่นหุ่นกระบอก พวกคณะหุ่นก็หยิบยืมเอาทำนองตาสังขารมาบรรเลงร้องประกอบการเชิดหุ่น นับได้ว่าเพลงของตาสังขารเป็นต้นฉบับของเพลงหุ่นกระบอก แต่การเล่นหุ่นกระบอกก็ไม่เป็นการแปลกประหลาดอะไร เพราะมีคนหนึ่งเป็นคนร้อง คนหนึ่งเป็นคนเล่น ไม่แปลกประหลาดเท่าตาสังขาร ส่วนพระภิกษุในเรื่องเล่านี้คือ สมเด็จเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ผู้เป็นนักปราชญ์ยอดศิลปินของสยาม ท่านทรงเลาเรื่องตาสังขารไว้ในหนังสือชื่อ สำนวนสมเด็จ

แมตาสังขารจะเป็นเพียงวนพิท แต่มีความสามารถจริง จึงได้รับความยกย่องสรรเสริญและรำลึกถึงมีบันทึกเป็นประวัติศาสตร์ไว้สืบมาให้เราได้รู้

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 15

เมื่อพูดถึงน้ำแข็งแล้วแทบไม่น่าเชื่อ น้ำแข็งเป็นของที่มีเข้ามาในเมืองไทย ในสมัย
 รัชกาลที่ 4 นี้เอง สมัยนั้นน้ำแข็งเป็นสิ่งแปลกประหลาดมหัศจรรย์ทีเดียว ความจริงก็ไม่
 ถ้าเราเอาน้ำใส่ตู้เย็นมันก็แข็ง เป็นก้อนเหมือนน้ำแข็งเหมือนกัน แต่สมัยนั้นไม่มีตู้เย็นจึงไม่สามารถ
 ทำน้ำแข็งได้ น้ำแข็งยังเป็นที่มาของสำนวนไทยสำนวนหนึ่ง คือ "ปั้นน้ำเป็นตัว" ก็คือการพูดเหลวไหล
 พูดในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ จากข้อเขียนของหม่อมเจ้าพูนพิศมัย ดิสกุล ที่ทรงเล่าว่าสมเด็จพระยา
 ดำรงราชานุภาพ พระบิดาของท่าน เคยทรงเล่าว่า สมัยรัชกาลที่ 4 นั้น เพิ่งมีคนทำน้ำแข็งได้
 ในสิงคโปร์ กงสุลไทยที่สิงคโปร์ก็จัดแจงเอาน้ำแข็งก้อนใหญ่ ๆ ใส่ในหีบไม้ฉำฉำ และขี้เลื่อยคลุม
 มามิดชิด ส่งมาทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ พอถึงกรุงเทพฯ น้ำแข็งก้อนใหญ่ ๆ
 ก็หล่นนิดเดียว วันหนึ่ง รัชกาลที่ 4 เสด็จขึ้นทางฝ่ายหน้า ตรัสเรียกพระราชโอรส พระราชธิดา
 ซึ่งรวมทั้งสมเด็จพระยาดำรงฯ ก็พากันวิ่งไปล้อมพระองค์ จึงเห็น พระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4
 ทรงถือขันทองใส่ก้อนขาว ๆ อยู่ แล้วทรงหยิบก้อน เล็ก ๆ นั้น ใส่พระโอษฐ์เจ้านายเล็ก ๆ นั้น
 อดกลั้น ครั้นแล้ว ตรัสว่า กินน้ำแข็งเสีย แล้วตรัสสั่งให้ตำรวจหญิงในวังหรือโขนไปตามคุณจอมมารดา
 วาดหรือท้าววรจันทร์ขึ้นมากวน้ำแข็ง เมื่อ โขนมาเรียกคุณจอมว่าท่านมีรับสั่งให้ไปกวน้ำแข็ง คุณจอม
 วาดก็ยอมตามด้วยความไม่แน่ใจ โขนก็ย้าว่า น้ำแข็งเจ้าคะคุณจอมถึงกับร้องว่าเอ็งนี่น้ำเป็นตัว
 ตั้งแต่นั้นมาใครนำเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้มาพูดมาแล้ว เมื่อคนฟังไม่เชื่อคิดว่า เป็นไปไม่
 ได้ ก็จะหาคนมาแล้วเรื่องนั้นน้ำเป็นตัว

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 16

ในหนังสือไทยมีกล่าวถึงพิธีลอยบาปของพวกพราหมณ์หลายเรื่อง ฉันท้เข้าใจมาแต่ก่อนว่าคงทำวัตุเครื่องบูชาอย่างใดอย่างหนึ่ง รัยมนต์สมมติว่าปลอยบาปลงในวัตุนั้นเอาไปล่อน้ำเสีย เหมือนอย่างลอยกระทงกลางเดือน 11 เดือน 12 ต่อเมื่อไปเห็นที่เมืองพาราณสีจึงรู้ว่าการลอยบาปไม่เป็นเช่นเคยเข้าใจเลย ตามอธิบายในหนังสือทำทางว่า เพราะเมืองพาราณสีเคยเป็นราชธานีเดิมของมัชฌิมประเทศ ศาสนาใดที่เกิดขึ้นในอินเดีย แม้นเป็นพระพุทธศาสนา ก็เริ่มตั้งที่เมืองพาราณสี จึงนับถ้อยกันว่าเมืองพาราณสี เป็นอย่างอุของศาสนาฮินดูสืบมาจนบัดนี้ ถึงกล่าวกันว่าถ้าใครได้ไปทำบุญที่เมืองพาราณสีครั้งหนึ่งก็มีอันสงส์เท่ากับได้ไปทำบุญที่อื่นทุกแห่งหมดในอินเดีย ดังนั้นพวกชาวฮินดูชาวอินเดียถึงจะอยู่ในแวนแควนอันใดยอมนับถ้อยความศักดิ์สิทธิ์ของเมืองพาราณสี ออกสำหพากันเดินทางไปทำพิธีพลีกรรมมีจำนวนตั้งล้านคนทุกปี โดยเชื่อมัน้อย่างหนึ่งว่าเมืองพาราณสีอยู่ปากทางลัดที่จะตัดตรงไปเทวโลกได้แน่นอน ลักษณะการพิธีตรงกับเราเรียกว่า "ลอยบาป" นั้น ตั้งต้นผู้จะลอยบาปต้องเดินประทักษิณรอบเมืองพาราณสี และบูชาเทวสถานต่าง ๆ ในระยะทางราว 1,800 เส้น เป็นเวลาราว 6 วัน แล้วลงไปยัง "ฆัต" คือที่น้ำอันศักดิ์สิทธิ์แห่งใดแห่งหนึ่ง ที่ลิ่งริมที่น้ำมีพราหมณ์นั่งคอยสอนมนต์ ให้บริกรรมเมื่อเรียกมนต์แล้วจึงลงไปในแม่น้ำคงคา กินน้ำและคำหัวล้างบาปให้ลอยไปกับสายน้ำ แล้วจึงขึ้นไปรับพรต่อพราหมณ์เป็นเสร็จพิธีที่ปรณวินีว่าตามฉันท้เข้าใจความในหนังสือไม่ได้มีโอกาสไถถามพวกพราหมณ์ในที่นั้น อาจเข้าใจผิดบ้างก็เป็นได้

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 17

เมื่อปลูกบ้านก็ต้องสร้างรั้วเพื่อเป็นแนวบอกเขตที่อยู่อาศัย บางก็เพื่อป้องกันผู้คนบุกรุก รั้วบางบ้านถึงกับก่อกำแพงสูงมีกระเบื้องหรือแก้วแหลมป้องกันขโมยป็นขำม รั้วชนิดนี้หนาวาคเสียวและต้องการช่างที่มีประสบการณ์จึงจะฉั่งแก้วแตกใต้อเหมาะพอควร ส่วนรั้วอีกชนิดหนึ่งสร้างง่ายคือ รั้วต้นไม้ ที่จะตอปลูกตอเนื่องจนกิ่งและใบซ้อนกันหนาที่บจนไม้สามารถมองผ่านไค คนไม้ที่ปลูกมันจะเป็นประเภทที่เติบโตช้า ง่ายตอการตัดแต่งและดูแลรักษาไคแก พุระหง ชบา มะขาม ขอย บางชนิดก็มีหนาม เช่น เฟื่องฟ้า บางชนิดเป็นอาหารไค เช่น มะขามเทศ กระจดิน ไผ่ ชะอม รั้วที่ปลูกด้วยไม้บละเอียคเหล่านี้จะป้องกันฝุ่น กั้นลม และสายตาคนภายนอกไม้ให้เข้ามาเห็น

รั้วไม้ก็เป็นอีแแบบหนึ่งที่ทำให้ความรู้สึกอ่อนหวานดูใกลใเคียงธรรมชาติ แต่คู่แข็งแครงขดะเคียวกันก็มีข้อเสียว ไม้ทหนานคอดินฟ้าอากาศ และภัยธรรมชาติ และเป็นอาหารแสนอรอยของมคและปลวก แตอย่างไรก็ตาม พวกที่ชอบรั้วไม้ก็มีวิธีตัดแต่งเส้าและปลายไม้เพื่อทำรั้ว การตัดแต่งปลายเส้าของไม้รั้วก็จะช่วยทำให้ความเอียงลาดของปลายไม้ช่วยใหนาฝนไหลลงไคตลอดไม้ค่างข้งอยู่ที่ปลายไม้ทำให้เกิดความชื้น ฝุกรอนไคเร็ว

การสร้างรั้วไม้ไช่เรื่องยากหากมีเงินจ้างใช่างมาสร้างรั้ว แต่การจะสร้างรั้วใส่วยงามอาจตอจคคอกอนสั่งการ เคยมีผู้กลาววาคาเป็นหน้าตางของใจ รั้วเป็นสิ่งหนึ่งที่บอกใททรบวาคา เจาของบ้านเป็นคนอย่างไร รวมไปถึงสิ่งแวดลอมและผู้คนในทองถิ่นนั้นด้วย รั้วแตละชนิดบอกความหมายตางกัน บางเชือเชือตอรับบางระแวดระวังภัย หรือคูดสงานาเกรงขามคคคุดเถอะวาคาจะเลือกรั้วอย่างไรค้

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 18

เมื่อผมยังเล็กอยู่ ผู้แทนของโรงงานปั่นฝ้ายที่วากายามา ที่เคยมาเที่ยวหาจ้างกรรมกรไปทำงาน ได้มาที่หมู่บ้านของเรา มาเที่ยวหาเด็กผู้หญิง พี่สาวของผมซึ่งเกลียดชีวิตยากลำบากของชาวนา เกิดคิดสนใจจะไปกับเขา พร้อมกับแม่ที่ทานด้วยความนอยถนอยใจสักเท่าใด พี่ก็ไม่ยอมฟังเสียง คิรันดิ่งคันทตามผู้ชายคนนั้นไปจนได้ สาเหตุที่พี่ออกไปจากบ้านก็คือว่า อยากจะหนีไทรพทวดหาง ๆ ของเราซึ่งอยากจะขอเอาพี่ไปเลี้ยง พี่ที่นางสังสารมีแต่ความหวังอันสูงส่งแจ่มใส ขณะที่ออกจากหมู่บ้านของพวกเราไป แต่ไม่ทันถึง 6 เดือน ก็มีจดหมายว่าป่วย และอีกไม่นานก็ป่วยทรุดโทรมมากด้วยโรคฉี่หนู แต่พี่ก็ต้องช่วยทำงาน เพราะหนอนใหม่กำลังฟื้นตัวจากการนอนหลับในระยะสี่ และเริ่มกินใบหมอนเป็นการใหญ่ในระยะสุดท้าย ไม่มีใครจะอยู่เฉย ๆ ได้เลย เพราะหนอนใหม่กำลังจะเริ่มทำโยทอหุ่มตัวมันในเวลาไม่ช้า พี่จึงต้องเลี้ยงไหม และช่วยทำความสะอาดกระดิ่ง อากาศที่ทรุดลง ๆ และเมื่อเราส่งตัวไปไว้โรงพยาบาล ยาและทวดหาง ๆ คนนั้นก็ต้องผลัดเรากันไปพยาบาลดูแล ในฤดูใบไม้ร่วงปีนั้นเองก็ตาย อายุเพียง 19 ปี ก่อนจะตาย ผมไปเยี่ยมเขาที่โรงพยาบาล ผมเองอายุเพียง 4 ขวบ แต่ยังไม่ได้ดี ใบหน้าของพี่บูดเบี้ยวเพราะความเจ็บปวดทรมาน นางสังสารที่พี่คนเดียวที่ไปจากหมู่บ้านของเราแล้ว ก็มาตาย แม่บอกว่าเพราะไม่แข็งแรงอย่างคนอื่นเขา ผมจำอะไร ๆ ได้มากเกี่ยวกับตัวพี่ แม้ว่าตัวยังเล็กอยู่มากเมื่อพี่ตาย ทั้งนี้เพราะพอกับแม่พูดถึงพี่เสมอ เมื่อไรที่เราพยายามจะหลีกเลี่ยงการทำงาน พ่อหรือแม่ก็จะต้องบอกเราว่าเมื่อพี่ยังเล็กพี่จะต้องทำงานทั้ง ๆ ที่สะพานองเอาไวบนหลัง

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 19

เช้าวันนี้ อากาศไม่สดใสเลย นกกาบเขนก็ไม่ตกทายกันว่า สวรรค์จะ เช้าวันนี้ อากาศไม่ดีนะจะ ขุนทองพยายามมองออกไปข้างนอก แต่ก็ไม่เห็นอะไรมากนัก นอกจากลานคอนกรีตกว้างไกล ขุนทองรู้สึกหิว จึงแกล้งกินเม็ดพืชแห้ง ๆ ที่เขาเอาใส่ไว้ให้ กินไปได้หน่อยเดียวก็หิว แต่ก็ไม่มีน้ำเลยสักหยด สงสารเจ้าเอี้ยงและนกกาบเขนที่มันไม่มีอะไรจะกิน ยิ่งสายแดดยิ่งร้อน เจ้าเอี้ยงสาธิตที่ขยับอยู่ข้าง ๆ ก็ยิ่งตกลงทุกที ทันใดนั้นก็มียุงกรีดสัน แลวนกตัวมหึมา ปีกแข็งทื่อเป็นมันปลาบก็กรงซึ่งเตยชนิดเดียว แล้วก็ตกลงมาลมลุก ขนปีกกระจุยกระจายและหลุดลงไปหน่อยหนึ่ง ต่อมาขุนทองก็รู้ว่าตัวเองโคลงไปมา ลุงนกเขานเวียนหัว ออຍเพราะเขาก็เข็นรถบรรทุกกรงพวกเราไปไต่ทองนกยักษ์ตัวหนึ่งนะเอง แมงกแกวอุทาน "อูยตาย เขาจะส่งเราไปเมืองนอกหรือนี่ แย่แล้ว" พีนกแซงแซงบอกว่า "ทำไมเขาไม่ยอมให้เราอยู่เมืองไทยเล่า เราช่วยกินหนอน กินแมลงที่เป็นศัตรูพืชของชาวนาชาวไร่ ไม่ใช่พวกคนฆ่าเรา จังเราส่งไปนอกคอกหรือ ตักแตนป่าทั้งก้า หนูและแมลงต่าง ๆ จึงลงรู้สึกว่ามีอะไรหนัก ๆ ทัปลงมาที่ข้างตัว เจ้าเอี้ยงสาธิตนั่นเอง มันทนความทรมาณไม่ไหว สิ้นใจเสียแล้ว คนที่ส่งมันไปขายเอากำไรที่เมืองนอกก็ได้แต่ส่งซากมันไปเท่านั้นเอง

เจ้าเอี้ยงพันทุกข์ไปแล้ว แต่ขุนทองยังอยู่ ไม่รู้เลยว่าชะตากรรมตัวเอง จะเป็นอย่างไร ขุนทองไม่ยอมไปเมืองนอก ขุนทองอยากออกไปจากรุงขังนี้ กลับไปอยู่ป่า ไปร้องเพลง และใช้ชีวิตอิสระเหมือนเคย ขุนทองได้แต่คร่ำครวญอยู่ในใจทुरนทुरาย ไม่นั่นสังเกตว่าบัดนี้กรงขังของตัวเองถูกยกมาเรียงไว้ไต่ทองเจานกยักษ์แล้ว ขุนทองมารู้สึกตัวเองอีกครั้งเมื่อมีเสียงปิดคังปึง เพราะผาเครื่องถูกปิด พรอม ๆ กับที่ความมืดครอบคลุมไปทั่ว ขุนทองมองไม่เห็นอะไรอีกต่อไป รู้สึกตัวว่ามีช่างศพเจ้าเอี้ยงอยู่ชิดตัวเท่านั้นเอง

แบบฝึกหัดอ่านชุดที่ 20

นับตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าทุกคนจะต้องใช้แปรงสีฟัน สบู่ ผ่าเช็ดตัว หวี ถ้วย ชาม
ช้อนส้อม หรือที่เปิดขวดกระป๋อง เครื่องมือที่มนุษย์ใช้เหล่านี้ล้วนไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์กับใช้
เหล่านี้ล้วนไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์โดยตรง แต่มนุษย์ใช้เครื่องมือช่วยทำอะไรต่อมิอะไรหลายอย่าง

มือของมนุษย์ไม่ได้เป็นเครื่องมือ แต่มีประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะนิ้วมือนั้นถือว่าเป็น
เป็น "เครื่องมือ" ที่วิเศษที่สุดทีเดียว แต่ก่อนหน้านั้น เชื่อว่ามนุษย์เป็นสิ่งที่มีชีวิตชนิดเดียวในโลก
ที่ใช้เครื่องมือ แต่ได้มีผู้พยายามเรียนรู้พฤติกรรมของสัตว์ และได้ข้อสันนิษฐานใหม่ว่า สัตว์บาง
ชนิดใช้เครื่องมือเหมือนกัน ลองดูสัตว์เหล่านี้

มด มีมดถึง 5 ชนิดที่ใช้เครื่องมือ เมื่อลดคพลแยมหยดอยู่ มันจะใช้ใบไม้วางบนแยม
แยมจะติดที่ใบไม้ แล้วมดก็จะลากใบไม้นั้นกลับไปไว้ที่รังของมัน การใช้ใบไม้เป็นเครื่องมือ
ทำใหม่คสามารถนำแยกกลับไปที่รังของมันมากกว่าที่ไม่ได้ใบไม้ถึง 10 เท่า

ลิง ลิงชิมแปนซีใช้เป็นเครื่องมือในการจับปลวก มันใช้ไม้แทงลงไปในจอมปลวก
ปลวกก็จะกัดหรือเกาะบนไม้ เมื่อคังไม้ออกมาจะมีปลวกติดไม้ออกมาด้วย แล้วลิงก็จะจับปลวก
เหล่านั้นกิน

ปลา ปลาการ์ตูนที่อยู่ในแถบเอเชียใต้ สามารถพ่นน้ำขึ้นไปเป็นลำได้ สูงถึงเก้าฟุต
ทำให้แมลงหรือจิ้งจอกตกลงมา จะเห็นได้ว่าปลาใช้น้ำเป็นเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญท่านหนึ่งกล่าวว่า สัตว์ที่ใช้เครื่องมือคือสัตว์ที่ไม่เป็นโลเป็นพาย ชอบเล่น
ซุกซน จึงค้นพบการใช้เครื่องมือโดยบังเอิญ เช่น กนกกระสาทำแมลง ตกลงในน้ำ แล้วปลา
กระโดดขึ้นมาจับแมลง มันจึงใช้วิธีวางเหยื่อล่อปลาจนเป็นวิธีหาอาหารในที่สุด ถ้าเป็นไปตามคำ
กล่าวนี้ละก็ มนุษย์จะเป็นสัตว์ที่ซุกซนที่สุด เพราะมนุษย์คิดค้นและใช้เครื่องมือมากที่สุด

การสนทนาครั้งที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 1

1. ครู : วันนี้เราจะเริ่มต้นการฝึกอ่านเรื่องโดยการเปลี่ยนกันมาใช้กลวิธีการอ่านที่ครูสอนนักเรียนไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว นักเรียนยังพอจำได้ไหมว่ามีวิธี
 2. นักเรียน : 4 วิธี
 3. ครู : อะไรบ้าง
 4. นักเรียน : การตั้งคำถาม สรุปความ ทำความเข้าใจให้ชัดเจน และคาดคะเนเหตุการณ์
 5. ครู : ดีมากนักเรียนทราบกันหมดแล้ว คราวนี้ครูจะให้นักเรียนใช้กลวิธีการอ่านทั้ง 4 วิธีนี้มาช่วยกันทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่เราจะอ่านต่อไปนี้ ให้นักเรียนอ่านในใจพร้อม ๆ กัน
- นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจ
6. ครู : เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว ทุกคนคงจะมีคำถามไว้ในใจว่าเรื่องที่อ่านนี้เกี่ยวข้องกับอะไร สำหรับครูแล้ว ครูจะตั้งคำถามว่า มนุษย์เราเกิดมาได้อย่างไร
 7. นักเรียน 1 : พ่อกับแม่แต่งงานกันเกิดลูกออกมา
 8. นักเรียน 2 : เกิดจากพ่อผสมกับแม่แล้วออกมาเป็นลูก
 9. ครู : คำตอบของบรรลือศักดิ์เกือบถูกต้อง มีใครจะบอกได้ใหม่ว่าวิธีการที่บรรลือศักดิ์บอกคืออะไร
 10. นักเรียน 7 : การปฏิสนธิ
 11. ครู : การปฏิสนธิของคนและสัตว์เหมือนกันหรือไม่
 12. นักเรียน : เหมือนกัน
 13. นักเรียน 4 : แล้วทำไมหมาแมวจึงออกลูกเป็นตัว (ทำความเข้าใจให้ชัดเจน)

14. ครู : นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องใหม่ เป็นความจริงที่คนและสัตว์ออกมาเป็นตัว
แต่ก่อนที่จะออกมาเป็นตัวคนหรือสัตว์ต้องเป็นอะไรก่อน
15. นักเรียน : ใช่
16. ครู : รู้ได้อย่างไร
17. นักเรียน 5 : เนื้อเรื่องบอกว่าคนหรือสัตว์ก็เริ่มต้นชีวิตในลักษณะเป็นไข่
18. ครู : ใช่แล้ว ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สิ่งมีชีวิตล้วนเริ่มต้นจากไข่ทั้งสิ้น (สรุปความ)
19. ครู : ไข่ที่ว่านี้มีลักษณะอย่างไร
20. นักเรียน 4 : เล็กนิดเดียวเท่ากับปลายเข็ม
21. ครู : จากเนื้อเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าจะคาดคะเนเนื้อเรื่องต่อไปได้หรือไม่
เอาละครจะทดลองคาดคะเนง่าย ๆ ว่า เมื่อไข่เจริญเต็มที่แล้วจะ
เป็นอะไร (การคาดคะเนเหตุการณ์)
22. นักเรียน 5 : เป็นเด็กหรือทารก
23. ครู : ถูกต้องแล้ว มนุษย์เราและสัตว์อื่นเกิดมาจากไข่แล้วเมื่อไข่โตเต็มที่ก็
เป็นทารกหรือเด็กที่มีหน้าตาเหมือนพวกเราทุกคนนี่เอง

จากตัวอย่างการสนทนาครั้งที่ 1 แสดงให้เห็นในระยะแรกของการฝึกที่ครูเริ่ม
การสนทนาครั้งแรกด้วยการทบทวนกลวิธีการอ่านที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วทั้ง 4 กลวิธี ซึ่ง
นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายมากที่สุด โดยสามารถบอกได้ว่าได้เรียนกลวิธีอะไรมาแล้ว
บ้าง หลังจากนั้นครูพยายามนำเข้าสู่บทเรียนแล้วสาธิตวิธีการตั้งคำถามให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง
เมื่อคำตอบของเด็กยังไม่ชัดเจน ครูจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพยายามหาคำตอบจากเนื้อเรื่อง
(บรรทัด 14) นอกจากนั้นครูยังให้เด็กบอกเหตุผลในการตอบของเด็ก (บรรทัด 16) เพื่อจะ
ตรวจสอบว่าเด็กได้ใช้กลวิธีการอ่านในการค้นหาคำตอบหรือไม่ ดังนั้นคำตอบที่ถูกและผิดจึงไม่
สำคัญ แต่การทราบเหตุผลที่เด็กตอบมีความสำคัญมากกว่า จึงเห็นได้ว่าในระยะแรกของการฝึก
ครูจะคอยให้ความช่วยเหลือเด็ก ด้วยการแสดงเป็นตัวอย่างพร้อมทั้งชี้แนะเด็กในการใช้กลวิธี
การอ่าน

การสนทนาครั้งที่ 6 กลุ่มทดลองที่ 1

1. ครู : วันนี้ครูจะให้จิรวัดมาแสดงบทบาทเป็นครู แล้วนำเพื่อนตั้งคำถาม
สรุปความ ทำความเข้าใจให้ชัดเจน และคาดคะเนเหตุการณ์ นักเรียน
จะใช้กลวิธีไหนก่อนก็ได้ขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนเอง
2. นักเรียน 1 : ทำไมน้ำจึงหลากมาท่วมทุ่ง (ตั้งคำถาม)
(จิรวัด)
3. นักเรียน 2 : เวลาที่ฝนตกลงมาก ๆ น้ำเลยท่วม
4. ครู : มีนักเรียนคนใดที่ตั้งคำถามเป็นแบบอื่นอีกไหม
5. นักเรียน 5 : เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร
6. ครู : ดีมาก ตามที่ครูเคยบอกไว้แล้วว่า ถ้านักเรียนต้องการจะอ่านเนื้อ
เรื่องที่เป็นบทหรือกรองให้เข้าใจนักเรียนจะต้องทำอย่างไร
7. นักเรียน 6 : แปลความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้เรื่อง
8. ครู : เอาละต่อไปครูจะให้จิรวัดสรุปต่อว่า เรื่องนี้พูดเกี่ยวกับอะไร
9. นักเรียน 1 : เรื่องนี้สรุปว่าเวลาน้ำท่วมพัดผกให้ไหลไปตามแม่น้ำ (สรุปความ)
10. ครู : มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหม
11. นักเรียน : _____
12. ครู : เวลาที่นักเรียนทำข้อสอบแบบเขียนตอบ นักเรียนเคยได้ยินครูบอก
หรือไม่ว่าให้เอาแต่เนื้อ น้ำไม่เอา เราเรียกว่า น้ำท่วมทุ่ง _____
13. นักเรียน : ผักบุงโทรงทรง
14. ครู : เรื่องนี้ก็เหมือนกัน ถ้านักเรียนอ่านบทต่อไป นักเรียนทราบหรือไม่ว่า
หมายถึงอะไร
15. นักเรียน 6 : การพูด
16. ครู : ถูกต้องการพูด ใครพอจะให้รายละเอียดต่อได้ไหม
17. นักเรียน 2 : พูดมากความน้อยรำคาญ เสียงานเสียเวลาน้ำที่
18. นักเรียน 5 : พูดไม่มีประโยชน์
19. นักเรียน 1 : น้ำคำผอง หมายถึงอะไร
20. นักเรียน 5 : น้ำคำ คำพูด อาจารย์รับหอะไรยากดั่งคันหาทอง (ทำความเข้าใจ
ให้ชัดเจน)

21. ครู : ทาคำพูดที่ _____
22. นักเรียน 4 : คำพูดมีประโยชน์
23. ครู : ถูกแล้วเรื่องนี้สรุปได้ว่าอย่างไร เป็นการกล่าวถึง _____
24. นักเรียน : การพูดที่มีประโยชน์
25. ครู : แล้วเป็นอย่างไร
26. นักเรียน : หายาก มีแต่คนพูดมาก
27. ครู : จิรวัดม์ลองคาดคะเนเรื่องต่อไปว่าเป็นอย่างไร
28. นักเรียน 1 : คนพูดมีประโยชน์จะเป็นอย่างไร
29. นักเรียน : ดี ไม่ต้องเสียเวลา
30. ครู : ถูกต้องแล้วนักเรียน ฉะนั้นเวลาที่เราจะพูดอะไรควรพูดแต่สิ่งที่มีสาระ มิฉะนั้นคนจะเบื่อหรือรำคาญเอาไว

จากตัวอย่างการสนทนาในครั้งที่ 6 ซึ่งเป็นวันแรกที่ครูทดลองให้นักเรียนมาแสดงบทบาทเป็นครู จะเห็นได้ว่าในวันแรกของการแสดงบทบาทในการเป็นผู้นำในการตั้งคำถาม การสรุปความ การทำความเข้าใจให้ชัดเจน และการคาดคะเนเหตุการณ์ของเด็กยังทำได้ไม่ดี ดังนั้นครูยังคงคอยช่วยเหลือเด็กโดยการชี้แนะกลวิธี (บรรทัด 6) และพยายามจะหาวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายและไม่อภิปรายออกนอกเรื่อง (บรรทัด 12) อย่างไรก็ตาม ครูยังคงให้เด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตอบคำถามด้วย (บรรทัด 21) ส่วนนักเรียนคนอื่น ๆ ก็ให้ความร่วมมือในการสนทนา เช่น ตอบคำถามของผู้นำกลุ่ม ขณะเดียวกันก็สามารถตั้งคำถามที่จะเน้นไปไคตวดย (บรรทัด 5) และร่วมอภิปรายแสดงความคิดโต้ตอบกับเพื่อน ๆ โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งชมเชยเมื่อเด็กสามารถใช้กลวิธีในการอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้

การสนทนาครั้งที่ 20 กลุ่มทดลองที่ 1

1. ครู : วันนี้เป็นวันสุดท้ายใครจะมาทำหน้าที่เป็นครู
2. นักเรียน : ศิริพร กับปรีชา
3. นักเรียน 9 : อะไรคือเครื่องมือ (ตั้งคำถาม)
(ศิริพร)
4. นักเรียน 2 : ถ้วย ชาม ช้อนส้อม ที่เปิดขวด
5. นักเรียน 10 : เรื่องนี้กล่าวถึงอะไร (ตั้งคำถาม)
(ปรีชา)
6. นักเรียน 5 : เครื่องมือของมนุษย์
7. นักเรียน 7 : เครื่องมือของสัตว์มีอะไรบ้าง
8. นักเรียน 2 : เล็บเอาไว้หยิบของ
9. นักเรียน 5 : ลิ้นใช้ไม่ มคิใช้ใบไม้
10. ครู : นิ้วมืองัดเป็นเครื่องมือหรือไม่
11. นักเรียน 10 : ไม่ได้เป็น
12. นักเรียน 8 : นิ้วมืองัดเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย
13. นักเรียน 1 : ไม่เข้าใจเลย
14. นักเรียน 5 : เครื่องมือต้องเป็นช้อนส้อม
15. ครู : มันมีลักษณะอย่างไร
16. นักเรียน 2 : เราเอาไว้ใช้ทำอะไรให้
17. ครู : มือใช้แทนเครื่องมือได้หรือไม่
18. นักเรียน 10 : ได้
19. นักเรียน 9 : สรุปว่ามนุษย์ใช้มือเป็นเครื่องมือ (สรุปความ)
20. นักเรียน 10 : สรุปว่าสัตว์ก็มีเครื่องมือ (สรุปความ)
21. นักเรียน 9 : ไม่เข้าใจความคำว่าสันนิษฐาน (ทำความเข้าใจให้ชัดเจน)
22. นักเรียน 7 : แปลว่าสมมติเอา
23. นักเรียน 10 : ครูครับแล้วไม่เป็นโล้เป็นพายหมายถึงอะไรครับ (ทำความเข้าใจให้ชัดเจน)

24. นักเรียน 5 : ไม่ได้เรื่องไม่ได้ราว
25. นักเรียน 9 : ถ้าหากสัตว์ไม่มีเครื่องมือ สัตว์จะอยู่ไม่ได้
(คาดคะเนเหตุการณ์)
26. นักเรียน 10 :
27. ครู : มนุษย์และสัตว์ค้นพบเครื่องมือได้อย่างไร
28. นักเรียน : ความซุกซน
29. ครู : ใครตอบได้บ้างว่าจุดประสงค์ของเรื่องนี้คืออะไร
30. นักเรียน 5 : สัตว์ก็มีเครื่องมือเหมือนกัน
31. ครู : เก่งมากนักเรียน

จากตัวอย่างการสนทนาในครั้งที่ 20 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการฝึก จะเห็นได้ว่านักเรียนสามารถแสดงบทบาทเป็นครูได้อย่างดี การตั้งคำถาม การสรุปความ การทำความเข้าใจให้ชัดเจน และการคาดคะเนเหตุการณ์ชัดเจนและตรงกับเนื้อเรื่องมากขึ้น เด็กสามารถใช้กลวิธีได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องให้ครูช่วยเหลือ ครูจึงแสดงบทบาทเป็นเพียงผู้ควบคุมการฝึกเท่านั้น

แบบบันทึกพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

ครั้งที่.....

วันที่.....เดือน.....ปี พ.ศ.

ชื่อนักเรียน.....กลุ่มทดลองที่.....

1. การตั้งคำถาม

สรุปลักษณะความคิดเห็น

2. การสรุปลักษณะ

สรุปลักษณะความคิดเห็น

สรุปลักษณะความคิดเห็น

3. การทำความเข้าใจให้ชัดเจน

สรุปลักษณะความคิดเห็น

4. การคาดคะเนเหตุการณ์

สรุปลักษณะความคิดเห็น

ตารางที่ 12 คะแนนความสามารถในการตั้งคำถาม การสรุปความ การทำความเข้าใจให้ชัดเจน และการคาดคะเนเหตุการณ์ของกลุ่มทดลอง ในการเป็นผู้นำครั้งแรก และครั้งหลัง

ความสามารถ นักเรียน	การตั้งคำถาม		การสรุปความ		การทำความเข้าใจ ชัดเจน		การคาดคะเน เหตุการณ์	
	(1)	(2)	(1)	(2)	(1)	(2)	(1)	(2)
1	0	1	0	0	0	1	0	0
2	1	1	0	1	0	1	0	1
3	1	1	1	1	1	1	0	1
4	1	1	0	1	1	1	0	1
5	1	2	1	2	1	1	0	1
6	1	1	0	0	1	1	0	1
7	1	2	2	2	1	1	1	1
8	1	2	2	2	1	1	1	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1
10	1	2	2	2	1	1	1	1
11	1	1	1	1	1	1	1	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1
13	1	0	1	1	1	1	0	0
14	0	2	2	2	2	2	1	2
15	1	1	1	1	1	1	1	1
16	1	1	2	2	1	1	1	1
17	0	1	1	1	1	1	1	0
18	1	2	2	2	1	1	1	1
19	0	1	1	1	1	1	1	0
20	1	1	2	2	1	2	1	1

- 0 หมายถึง ไม่ชัดเจน ไม่ตรงใจความสำคัญของเรื่อง ถือว่าใช้ไม่ได้
 1 หมายถึง ชัดเจน หรือ ตรงใจความสำคัญของเรื่อง ถือว่าพอใช้ได้
 2 หมายถึง ชัดเจน และ ตรงใจความสำคัญของเรื่อง ถือว่าใช้ได้ดี

ตารางที่ 13 คะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความหลังการทดลองในกลุ่มแต่ละครั้ง
ของคนที่ได้รับการฝึกควบคุมกระบวนการอ่านโดยการแลกเปลี่ยนบทบาท

คะแนน นักเรียน	จำนวนครั้งที่ฝึก																				ผลต่าง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
1	2	5	5	4	4	3*	3	4	3	3	4	2	3	4	3	4	5	4	5	5	1
2	1	6	2	3	5	3	3*	5	6	6	5	5	4	3	4	5	5	5	5	6	2
3	3	5	4	5	5	5	5	6*	4	5	6	6	8	7	7	7	8	8	7	8	2
4	3	5	4	6	6	6	6	7	5*	6	6	6	7	7	6	7	7	7	8	8	2
5	2	10	5	7	7	7	7	8	8	7*	7	8	7	8	8	8	8	8	8	9	1
6	3	2	4	5	5	6	6	5	4	5	4*	4	4	3	4	5	5	6	7	6	2
7	4	5	5	5	5	6	6	7	6	5	5	6*	6	7	7	8	7	8	8	8	2
8	4	2	7	5	5	6	8	7	6	5	5	6	5*	6	7	8	7	7	8	8	3
9	5	4	5	5	6	5	6	5	6	6	5	6	6	5*	7	7	7	8	8	8	3
10	8	3	5	6	6	6	5	6	5	6	6	7	6	6	7*	7	8	8	7	8	1
11	6	2	5	5	2	6*	8	8	6	7	7	7	6	7	7	7*	8	8	8	8	1
12	5	2	5	4	0	5	6*	6	5	6	6	7	6	7	7	7*	8	8	8	8	1
13	6	5	5	5	2	5	8	5*	6	6	5	4	4	5	5	6	6*	6	7	7	1
14	7	2	6	4	4	2	8	8	7*	8	6	6	7	7	7	7	8*	8	8	9	1
15	6	5	7	6	6	6	6	6	6	7*	6	7	6	7	7	7	6	7*	8	8	0
16	8	5	4	4	5	6	5	5	6	6	6*	6	7	7	8	8	8	7*	8	8	1
17	6	2	2	4	5	6	6	4	5	5	6	6*	7	7	8	7	7	8	8*	8	2
18	6	5	7	6	6	6	8	8	8	7	8	7	7*	8	8	8	8	8	8*	9	1
19	6	0	4	4	4	4	8	5	5	6	6	5	6	6*	6	7	6	7	7	8*	2
20	8	0	6	5	5	5	6	6	4	5	5	6	6	7	8*	8	7	8	8	8*	0
รวม	99	75	97	98	93	104	123	121	111	117	114	117	119	123	131	138	139	144	149	155	29
ร้อยละ	495	375	485	49	465	52	615	605	555	585	57	585	595	615	655	69	695	72	745	775	

ผลต่าง หมายถึง ผลต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความจากการเป็น
ผู้นำกลุ่มครั้งแรกและครั้งหลัง

* หมายถึง นักเรียนเป็นผู้นำในการตั้งคำถาม สรุปความ ทำความเข้าใจให้ชัดเจน
และ คาคคะแนนเหตุการณ์

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

เราเรียกมันว่าม่านน้ำ ทั้งที่มันไม่ได้เป็นผ้าหรือเกี่ยวข้องกับผ้าเลยสักนิดเดียว ม่านน้ำเป็นปลาชนิดหนึ่ง แต่เป็นปลาที่ไม่อยากจะเป็นปลากับเขาเลย พยายามเลี้ยวไปมีหน้าตาเหมือนมาหางเหมือนลิง และตัวผู้ยังมีกระเป่าหน้าท้องเหมือนจิ้งจอกเสียอีก จึงนับได้ว่าม่านน้ำเป็นปลาที่แปลกประหลาด

สิ่งที่แปลกที่สุดคือพอม่านน้ำเป็นฝ่ายออกลูก ไม่ใช่แม่ม่านน้ำ ม่านน้ำตัวผู้และตัวเมียทำหน้าที่กลับกันในเรื่องนี้ และเพราะเหตุที่ตัวผู้ออกลูก จึงจำเป็นต้องมีกระเป่าหน้าท้อง

เมื่อตัวผู้ต้องการผสมพันธุ์ มันจะทำให้กระเป่ามีน้ำเต็มจนโป่งพองเป็นสัญญาณบอกตัวเมียว่าพร้อมแล้วนะ เมื่อตัวเมียเข้ามาหา ตัวผู้ก็จะเปิดกระเป่า ตัวเมียว่ายเข้ามา กัดตัวแม่ขีดตัวผู้แล้วสอดทอวางไข่เข้าไปในกระเป่า จากนั้นจึงปล่อยให้จำนวนมากไว้ในกระเป่าของตัวผู้ และนำเชื้อตัวผู้ที่เขาผสมกับไข่ แม่ม่านน้ำทำหน้าที่แทนตัวเอง ต่อไปเป็นเรื่องของพอม่านน้ำ ซึ่งจะต้องดูแลไข่ในกระเป่าจนออกเป็นตัว

ราวเดือนหนึ่งต่อมา วันหนึ่งพอม่านน้ำก็เริ่มโง่งงตัวไปมา ทำอาการบีบตัวเองอย่างแรง ในที่สุดก็มีหางเล็ก ๆ โปลออกมาจากกระเป่า ลูกม่านน้ำออกมาแล้วมีหน้าตาเหมือนพ่อแม่ไม่มีผิด พอม่านน้ำยังคงมีอาการตัวสั้น ๆ และบีบตัวเองต่อไป ลูกม่านน้ำตัวเล็กออกจากกระเป่าพอเป็นแถว บางก็เอาหัวออกก่อน บางก็เอาหางออกก่อน

ลูกม่านน้ำแรกเกิดพึ่งตัวเองทุกอย่าง มันจะรีบหาที่พักพิงซ่อนตัวและม้วนหางรอบ ๆ สิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วเกาะไว้เท่านั้น หลังจากนั้นจึงเริ่มตนคุดอาหารขึ้นจิว มันกินจุมากจนโตวันโตคืน แล้ววันหนึ่งบางตัวก็จะเติบโตเป็นแม่ม่านน้ำผู้แสนสบาย บางตัวก็จะเป็นพอม่านน้ำผู้มีกระเป่า และทำหน้าที่ออกลูก

คำสั่ง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-10

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย

ลงในข้อที่ต้องการ

1. "พอ" หมายถึงข้อใด

ก. มา	ข. ลิง
ค. มาน้ำ	ง. จิงโจ้
2. มาน้ำจัดเป็นสัตว์ประเภทใด
 - ก. สัตว์บก
 - ข. สัตว์น้ำ
 - ค. สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ
 - ง. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
3. ข้อต่อไปนี้เป็นจริง
 - ก. มาน้ำตัวเมียทำหน้าที่ออกลูก
 - ข. มาน้ำตัวเมียจะเป็นผู้สร้างไข่
 - ค. มาน้ำจะเลี้ยงลูกของมันจนโต
 - ง. มาน้ำตัวผู้จะฉีคน้ำเชื้อลงในกระเปาะของตัวเมีย
4. เหตุใดมาน้ำตัวผู้จึงต้องมีกระเปาะหน้าท้องเหมือนจิงโจ้
 - ก. เพื่อเอาไว้ใส่ไข่
 - ข. เพื่อเอาไว้ใส่น้ำ
 - ค. เพื่อเป็นพาหนะในการบรรทุกลูกของมัน
 - ง. เพื่อปกป้องลูกที่ออกใหม่ให้พ้นจากอันตราย
5. มาน้ำตัวผู้กับมาน้ำตัวเมียมีความแตกต่างกันอย่างไร
 - ก. รูปร่างหน้าตา
 - ข. นำหนักตัว
 - ค. การเลี้ยงลูก
 - ง. การสืบพันธุ์

6. มาน้ำแตกต่างจากปลาทั่วไปอย่างไร
- การหาอาหาร
 - การเคลื่อนไหว
 - การสืบพันธุ์
 - การผสมพันธุ์
7. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้
- พอมาน้ำเริ่มโง่งตัวไปมา
 - พอมาน้ำทำกระเปาะให้โป่งพอง
 - พอมาน้ำบีบตัวอย่างแรง
 - พอมาน้ำเปิดกระเปาะหน้าทอง
- 1 2 3 4
 - 2 4 1 3
 - 3 1 4 2
 - 4 3 2 1
8. ข้อใดที่เรื่องนี้ไม่ได้กล่าวถึง
- ถิ่นกำเนิดของมาน้ำ
 - รูปร่างลักษณะของมาน้ำ
 - วิธีการหาอาหารของมาน้ำ
 - วิธีการผสมพันธุ์ของมาน้ำ
9. เรื่องนี้สรุปได้ว่าอย่างไร
- มาน้ำเป็นสัตว์น้ำเค็ม
 - มาน้ำเป็นสัตว์แปลกประหลาด
 - สัตว์เพศเมียเท่านั้นที่ออกลูกได้
 - สัตว์เพศผู้ก็สามารถออกลูกได้

10. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร
- ก. มาน้ำ
 - ข. มาเทียม
 - ค. มาประหลาด
 - ง. เมื่อพ้อออกลูก

ประวัติผู้เขียน

นางสาวจันทร์ทรา จรพงษ์ สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) เกียรตินิยมอันดับ 2 จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปี การศึกษา 2526 สำเร็จจากการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2526 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2530 ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน กรุงเทพมหานคร